

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
3826663	kanbier, madelif	MSO-SD	Marie-José Luttikholt
ONDERWERP			
3826663 - Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGELO BESLUIT:

De Gemeenteraad besluit:

1. De Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025 definitief vast te stellen.

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

De gemeenteraad wordt voorgesteld om de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025 vast te stellen. Deze gaat vanaf 1 januari 2025 in. De Verordening is aangepast om beter aan te sluiten landelijke, lokale en juridische ontwikkelingen.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGELO,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	AFDELING	PORT. HOUDER
3826663	Kanbier, Madelief	MSO-SD	Marie-José Luttikholt

ONDERWERP

3826663 – Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025

BESLUIT

De Gemeenteraad besluit:

1. De Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025 definitief vast te stellen.

INLEIDING

Gemeenten hebben vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo) de verantwoordelijkheid om hun inwoners te ondersteunen bij het zelfstandig te blijven wonen en meedoen in de samenleving. De gemeente Hengelo streeft ernaar de zorg en ondersteuning vanuit de Jeugdwet, de Wmo en de Participatiewet dichterbij de inwoner te organiseren. Hiertoe heeft uw gemeenteraad op 26 oktober 2022 ingestemd met het Transformatieplan Sociaal Domein (hierna: Transformatieplan). Het Transformatieplan geeft kaders en richting voor de veranderingen in het Sociaal Domein. De gemeente Hengelo investeert in een stevige basis met passende voorzieningen in de wijk, dichterbij de Hengeloërs. Vanaf 2025 organiseren we de ondersteuning in Hengelo anders. Dit om de zorg voor inwoners die het nodig hebben ook in de toekomst te kunnen waarborgen. Om aan te sluiten op ambitie en doelen uit dit Transformatieplan, is het nodig om de huidige Verordening Maatschappelijke Ondersteuning Gemeente Hengelo 2020 aan te passen.

Daarnaast is de huidige Verordening maatschappelijke ondersteuning niet meer in lijn met de ontwikkelingen op het gebied van de Wmo. En zijn er sinds 2020 verschillende publicaties en uitspraken verschenen die van invloed zijn op de verordening maatschappelijke ondersteuning. Zoals de uitspraken rond het pgb en het nieuwe contract omtrent vervoer met de regiotaxi. Deze ontwikkelingen, samen met het Transformatieplan, vragen om een aanpassing van de huidige verordening.

Op 17 september 2024 heeft het college de Verordening in concept vastgesteld, waarna deze 6 weken ter inzage heeft gelegen. Hierop zijn geen reacties binnengekomen. Vervolgend heeft het college op 12 november 2024 heeft het college ingestemd met de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025 en deze aan uw raad ter vaststelling aan te bieden.

ARGUMENTEN

1.1 *Het vaststellen van verordeningen is een bevoegdheid van de gemeenteraad*

De Wet maatschappelijke ondersteuning schrijft dwingend voor dat de gemeenteraad verordeningen op de verschillende beleidsterreinen uit deze wet vaststelt. Daarom wordt uw raad nu gevraagd om de verordening, na de vaststelling van de conceptverordening en de periode van terinzagelegging, definitief vast te stellen.

1.2 *Door de lokale verordening aan te passen is deze in lijn met de landelijke wet- en regelgeving en de actuele jurisprudentie op het gebied van de Wet maatschappelijke ondersteuning.*

Het wijzigen van de Verordening hangt samen met de landelijke aanpassingen die sinds 2020 voortvloeien uit de jurisprudentie op het gebied van de Wet maatschappelijke ondersteuning. Door deze door te voeren, is de Verordening in lijn met deze veranderingen en wordt het juridische risico op bezwaar en beroep verkleint.

1.3 *Gezien de nieuwe werkwijze volgens het Transformatieplan, is nu het juiste moment om de verordening aan te passen.*

Vanaf 2025 organiseren we de ondersteuning in Hengelo anders. Dit vraagt om een aanpassing van de verordening. Op het gebied van de Wmo is het bijvoorbeeld van belang om in de verordening te verwerken hoe wij per 2025 invulling geven aan de Wmo 2015. De Verordening moet het College voorzien in de benodigdheden om uitvoering te geven aan de nieuwe werkwijze. Daarnaast is het van belang de oude verordening te vernieuwen, zodat hierin jurisprudentie en wettelijke wijzigingen zijn vastgelegd.

1.4 *Er zijn verschillende wenselijke en noodzakelijke wijzigingen doorgevoerd.*

Samen met de uitvoering, juridische zaken, beleid, kwaliteit en toezicht is gekeken naar de wenselijke en noodzakelijke veranderingen. Tekstuele wijzigingen zijn doorgevoerd ter verduidelijking of vanwege het aanpassen van de terminologie aan de bepaling in de Wet maatschappelijke ondersteuning of huidige werkwijze in Hengelo. Onderstaand wordt puntsgewijs de inhoudelijke wijzigingen besproken.

Inleiding

- Verwijzing naar artikel 2.1.4a van de wet toegevoegd.

Hoofdstuk 1: Algemene bepalingen

- Aanscherping van een aantal begripsbepalingen in artikel 1.1. zodat ze duidelijker geformuleerd zijn
De formulering van een aantal begrippen, zoals 'Centrale Intake Maatschappelijke Opvang Twente (CIMOT)' en 'vertegenwoordiger' is aangepast zodat deze duidelijker geformuleerd zijn. Het begrip voor 'CVV' is aangepast zodat deze aansluit bij de nieuw ingegane contracten (per 01-08-2024) voor de Regiotaxi.
- Er zijn een aantal begripsbepalingen toegevoegd aan artikel 1.1.
In het kader van het Transformatieplan en de doorgevoerde wijzigingen in de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo is het begrip 'Algemeen gebruikelijke voorziening' aangepast en zijn de begrippen 'gebruikelijke hulp' en 'fraude' toegevoegd.
- 'Artikel 1.3 Nadere regels' is weggehaald
Artikel 1.3 stelde dat het college nadere regels kan stellen ter uitvoering van de Verordening. Dit kan echter wanneer de taak hiervoor gedelegeerd is aan het college en niet al blanco delegatiebepaling. Om deze reden is dit artikel weggehaald.

Hoofdstuk 2: Procedurele bepalingen

In dit hoofdstuk zijn een aantal procedurele bepalingen met betrekking tot het onderzoek aangescherpt of verwijderd om beter aan te sluiten op de huidige en/of nieuwe werkwijze per 2025. Daarnaast is de formulering van een aantal artikelen aangepast om de duidelijkheid en leesbaarheid te bevorderen.

- Artikel 2.5. over het Gesprek dat plaatsvindt (onderdeel van het onderzoek) aangescherpt
In artikel 2.5. worden de verschillende elementen benoemd die het college, mogelijk in een gesprek, onderzoekt om een beeld te krijgen van de situatie van de cliënt en zijn/haar mogelijke hulpvraag. Sub a-j onder het eerste lid zijn qua volgorde en formulering aangescherpt om beter aan te sluiten op de nieuwe werkwijze per 2025.
- Artikel 2.6. over Eigen kracht en sociaal netwerk toegevoegd
Recente uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (ECLI:NL:CRVB:2024:1095, 1096 en 1097) wijzen op de nadere uitwerking van wat wordt verstaan onder 'eigen kracht' en 'gebruikelijke hulp' in de gemeentelijke verordening. Deze uitspraken zijn gedaan in het kader van de Jeugdwet. Voor de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is het, in tegenstelling tot de Jeugdwet, nog niet verplicht om 'eigen kracht' en 'gebruikelijke hulp' op te nemen in de gemeentelijke verordening. Echter, op termijn wordt verwacht dat de Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB) een vergelijkbare lijn zal volgen. Het aanpassen van de Verordening biedt gelegenheid om hierop vooruit te lopen en eenzelfde lijn te trekken met de Verordening Jeugdhulp 2025 van Hengelo.

Daarnaast sluiten de uitgangspunten van eigen kracht en gebruikelijke hulp aan bij het gedachtegoed van het 'normaliseren', zoals beschreven als een van de pijlers uit het Transformatieplan Sociaal Domein Hengelo (2022). In de bepaling, zoals nu opgenomen in de Verordening, wordt uitgegaan van de eigen kracht van de client en huisgenoten (en waar mogelijk het sociale netwerk) om problemen op te lossen. Als personen uit het huishouden van de cliënt kunnen bijdragen aan het verminderen of oplossen van de problematiek, wordt dit ook gezien als het aanspreken van eigen kracht.

Gebruikelijke hulp kan volgens de wet enkel worden geboden door huisgenoten. Van huisgenoten kan worden verwacht dat zij deze hulp bieden; hierop kan verdere ondersteuning vanuit de gemeente ook worden toegekend of afgewezen. Van het sociale netwerk en van mantelzorgers mag deze hulp wel gevraagd worden, maar dit mag niet worden meegenomen in de afweging of verdere ondersteuning vanuit de Wmo wordt toegekend of afgewezen. Gebruikelijke hulp valt niet onder mantelzorg. Gebruikelijke hulp of zorg is de dagelijkse zorg die huisgenoten elkaar bieden omdat zij een huishouden delen. Zij zijn dan samen verantwoordelijk voor bijvoorbeeld de boodschappen en het huis schoon houden.

Hoofdstuk 3: Algemene voorzieningen

- In artikel 3.1. zijn extra leden toegevoegd om de algemene voorzieningen nader te duiden
De gemeente Hengelo zet in op een nieuwe basisondersteuning. Deze basisondersteuning is een algemene voorziening die in beginsel voor alle Hengeloërs beschikbaar is. Deze is toegankelijk zonder of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling (lichte toets). Voor de omschrijving van de algemene voorziening is goed gekeken naar de documenten in het kader van het Transformatieplan, zoals het inkoopplan, Programma van Eisen en het Plan van Aanpak Sociale Alliantie Hengelo (d.d. 19 juni 2024). In het derde artikel is het begrip basisondersteuning uitgelegd, gelijklopend met de Verordening Jeugdhulp 2025. Naast deze uitleg is een opsomming toegevoegd welke diensten vallen onder de basisondersteuning. Op basis hiervan is het vierde lid, met betrekking tot de heffing van het zogenaamde gebruikstarief, of een eigen bijdrage in de kosten voor het gebruik van algemene voorzieningen toegevoegd. Verdere uitwerking hiervan is toegevoegd aan artikel 4.4.1. lid 8 en wordt hieronder verder toegelicht.

Hoofdstuk 4: Maatwerkvoorziening

- In Artikel 4.1.3. lid 4 is sub c weggehaald
In sub c was opgenomen dat een maatwerkvoorziening niet wordt toegekend wanneer er aan de zijde van de cliënt geen sprake is van aantoonbare extra kosten in vergelijking met de situatie voorafgaand aan het optreden van de beperking. Dit was een oude bepaling die niet van toepassing is voor de Wmo 2015.

- In artikel 4.2.1. zijn de voorwaarden voor een persoonsgebonden budget (Pgb) verder aangescherpt
Dit betreft een verdere uitwerking van de voorwaarden waaraan zowel een ondersteunings- en budgetplan als de beoogde budgethouder aan moet voldoen. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van de tien punten pgb-vaardigheid zoals landelijk uitgedragen. Deze wijzigingen zijn doorgevoerd op basis van een regionaal model en de Twentse Pgb-handreiking (van IVZ) voor verordeningen Jeugdwet en Wmo (hierna: Twentse Pgb-handreiking). Deze publicaties zijn een uitbreiding van de bestaande bepalingen en zien toe op een betere aansluiting bij kwalitatief goede zorg, het tegengaan van fraude, het waarborgen van de integriteit van de zorgaanbieder, het waarborgen van de vaardigheid van de pgb-beheerder en het inzetten op zorg in natura (ZIN).
- Artikel 4.2.2. lid 3 over informele ondersteuning toegevoegd
Lid 3 onder artikel 4.2.2 is toegevoegd om nader te duiden wat verstaan wordt onder 'professionele ondersteuning' (zoals beschreven in 4.2.2 lid a en b) en 'informele ondersteuning'. Deze toevoeging is gemaakt na uitspraken van het CRvB (ECLI:NL:RBMNE:2021:6528) waarin het belang van verschil in professionele en informele ondersteuning wordt benadrukt. Door deze toevoegingen kan onderscheid worden gemaakt tussen tarief (80% van de kostprijs bij informeel en 100% van de kostprijs bij organisaties, verdere toelichting hierover wordt gegeven onder de wijzigingen van Artikel 4.2.3.) en de geldende kwaliteitseisen.
- Artikel 4.2.3. over de hoogte van een pgb is geactualiseerd en aangepast naar de werkwijze per 1 januari 2025
In dit artikel is expliciet opgenomen wat de hoogte van een pgb voor dienstverlening bij professionele ondersteuning bedraagt. Hierbij is ook onderscheid gemaakt tussen de hoogte van een pgb voor een zzp'er (80%) en voor een organisatie (100%) ten aanzien van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstekken voorziening in natura. Of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten. Ook is in dit artikel expliciet benoemd dat er bij inzet van huishoudelijke ondersteuning in dit kader aangesloten wordt bij de geldende CAO.
- Artikel 4.4.1. over de eigen bijdrage voor het gebruik van maatwerkvoorzieningen aangepast naar de werkwijze per 1 januari 2025
Lid 8 van dit artikel is toegevoegd om het heffen van een eigen bijdrage binnen de basisondersteuning mogelijk te maken. Hiervoor geldt de voorwaarde dat deze eigen bijdragen geheven mag worden, enkel voor de diensten uit de basisondersteuning welke voortkomen uit de Wmo en wanneer er sprake is van een duurzame ondersteuningsrelatie. Hieronder wordt ten minste verstaan dat een (zorg)verlener/medewerker voor een langere periode met dezelfde cliënt werkt, en dat het gaat om een relatie waar het persoonlijke aspect van belang is.
- Artikel 4.4.3. over de ritbijdrage CVV is aangepast zodat deze aansluiten op de nieuwe contracten
Per 1 augustus 2024 zijn de nieuwe contracten voor de regiotaxi ingegaan en wordt er een nieuw registratiesysteem gebruikt. De tarieven die ingegaan zijn op 1 januari 2024 worden niet aangepast per ingang van het nieuwe contract. Echter is het vanaf de ingang van het nieuwe contract per (1 augustus 2024) niet meer mogelijk om een enkele rit langer dan 25 kilometer met de regiotaxi te reizen. Langere ritten moeten met de Valys worden geboekt.

Hoofdstuk 5: Kwaliteit, klachten en inspraak

- De gestelde kwaliteitseisen voor aanbieders, zoals beschreven in artikel 5.1.1, zijn verder aangescherpt op basis van regionale- en lokale (aanbestedings)voorwaarden
In dit artikel is verder uitgewerkt welke kwalificaties een professional moet hebben om de ondersteuning te kunnen leveren. Dit betreft een expliciete vermelding van wat wordt verstaan onder het gewenste type relevante opleiding(en) en welke registraties (in beroepenregisters) vereist zijn. Het uitgangspunt hierbij is dat dit passend dient te zijn bij de te verrichten activiteiten en bij de persoonlijke kenmerken en omstandigheden, complexiteit en aard van de problematiek van de inwoner en het gezin en/of systeem. Daarnaast is in dit artikel verder uitgewerkt wat verstaan wordt onder een 'actueel VOG' (Verklaring Omtrent Gedrag). Hiermee wordt aangesloten bij de lokale aanbestedingsvoorwaarden.
- In artikel 5.1.1. zijn extra bepalingen toegevoegd om aanvullende voorwaarden te stellen aan professionals en/of aanbieders van formele ondersteuning.
In de toegevoegde bepalingen wordt onder andere expliciet benoemd dat de zorgaanbieder adequaat verzekerd dient te zijn tegen beroeps- en/of bedrijfsaansprakelijkheid. En dat de zorgaanbieder financieel gezond dient te zijn en er aan de financiële verplichtingen voldaan moet worden. Hiertoe kan het college aanvullende documenten, zoals een jaarrekening, opvragen bij de professionals en/of aanbieders van formele ondersteuning. Deze bepalingen zijn toegevoegd om de zorgcontinuïteit te kunnen borgen. Aanvullend is een vierde lid toegevoegd waarin expliciet vermeld wordt dat er een beroep gedaan moet kunnen worden op een onafhankelijke klachtencommissie en vertrouwenspersoon. Hiermee sluiten we aan bij de regionale en lokale aanbestedingsvoorwaarden.

Hoofdstuk 6: Bestrijding, misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet

- Geen inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd.

Hoofdstuk 7: Overige bepalingen

- Geen inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd.

KANTTEKENING

1.1 Op het gebied van de Wmo spelen er landelijk nog een aantal ontwikkelingen die (op den duur) doorgevoerd moeten worden in de verordeningen

In het kader van de Wmo zijn er een aantal ontwikkelingen die van invloed zijn op de verordeningen. Zo zijn er een aantal richtlijnen en handreikingen die nog niet definitief zijn vastgesteld. Ook is de gemeente Hengelo nog in afwachting van het houdbaarheidsonderzoek naar de Wmo (Oplevering Q3 2025). Daarnaast heeft het Rijk een wetwijziging aangekondigd waarbij het abonnementstarief voor de eigen bijdrage Wmo afgeschaft wordt. Zodra deze wet in werking treedt, moeten er nieuwe afspraken gemaakt worden over een passende eigen bijdrage die aansluit bij de nieuwe wetgeving. Op basis van deze ontwikkelingen en wetwijziging volgen er in 2025 of later aanvullingen of aanpassingen op de verordening van de gemeente Hengelo.

1.2 Momenteel kan er geen advies gevraagd worden bij de Adviesraad Sociaal Domein

Bij het aanpassen van een verordening wordt normaliter de Adviesraad Sociaal Domein om advies gevraagd. Echter, de Adviesraad heeft besloten een tijdelijke pauze te hanteren in het uitvoeren van hun taken en activiteiten omtrent gevraagd en ongevraagd advies over het huidige beleid van het Sociaal Domein. De Adviesraad stelt dat zij hun capaciteit nodig hebben om uitvoering te kunnen geven aan de herijking Adviesraad 2.0. Om deze reden kon geen advies gevraagd worden bij de Adviesraad Sociaal Domein voor deze Verordening.

VERVOLG

De Verordening wordt na vaststelling gepubliceerd in het Gemeenteblad.

BIJLAGEN

1. Verordening maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025
2. Toelichting op Verordening maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025

Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo 2025

De raad van de gemeente Hengelo;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 12 november 2024; gelet op:

de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.1.4a, 2.1.5, 2.1.6, 2.3.6, 2.6.6, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 149 gemeentewet;

het Transformatieplan Sociaal Domein Hengelo; Overwegende dat burgers een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven; dat van burgers verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan; dat burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen; dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en maatschappelijke- en vrouwenopvang, en dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

Besluit

vast te stellen de

Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2025

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. **Algemeen gebruikelijke voorziening:** voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar en daadwerkelijk beschikbaar is, een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de inwoner tot zelfredzaamheid of participatie in staat is en deze financieel gedragen kan worden door mensen met een inkomen op minimumniveau.
- b. **Algemene voorziening:** Algemene voorziening als bedoeld in artikel 1.1.1. van de wet.
- c. **Andere voorziening:** voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
- d. **Beschermd wonen:** aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals bedoeld in artikel 1.1.1 eerste lid van de Wet.
- e. **Bijdrage:** bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4.a eerste lid, van de wet.
- f. **Bijdrageperiode:** periode zoals bedoeld in artikel 2.1.4.a lid 4 van de wet
- g. **Centrale Intake Maatschappelijke Opvang Twente (CIMOT):** het loket waar men het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 van de Verordening naar de noodzaak voor maatschappelijke ondersteuning voor opvang en beschermd wonen uitvoert.
- h. **CVV:** Collectief Vraagafhankelijk Vervoer (regiotaxi) bedoeld voor ondersteuning bij het verplaatsen in de woon- en leefomgeving tot maximaal 25 kilometer rond het woonadres.
- i. **College:** college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo.
- j. **Dienstverlening:** ondersteuning op grond van een maatwerkvoorziening in het kader van de wet die een persoon, instantie of onderneming biedt aan een ingezetene, met uitzondering van ondersteuning in de vorm van vervoer, woonvoorzieningen of hulpmiddelen.
- k. **Fraude:** het opzettelijk misleiden om onrechtmatig voordeel te verkrijgen.
- l. **Gebruikelijke hulp:** de hulp en zorg bedoeld waarvan naar algemeen aanvaardbare maatstaven gangbaar wordt geacht dat huisgenoten die aan de cliënt bieden. Het college sluit daarbij aan bij de richtlijn gebruikelijke zorg van ouders aan kinderen uit de Beleidsregels indicatiestelling Wlz 2023.
- m. **Gesprek:** gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- n. **Hulpvraag:** behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- o. **Inrichtingskosten:** onder inrichtingskosten kan worden verstaan:
 - i. eenmalige kosten van materiaal voor het witten, schilderen en het behangen van een woning;
 - ii. eenmalige kosten voor stoffering van een woning. Onder stoffering valt het aankleden van een ruimte met vloerbedekking, laminaatvloeren en raamdecoratie.
- p. **Melding:** melding aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- q. **Pgb:** persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet.
- r. **Sociaal netwerk:** personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt.
- s. **Verordening centrumgemeente Enschede:** de vigerende Verordening Jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning van de gemeente Enschede.
- t. **Vertegenwoordiger:** persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt.
- u. **Voorzieningen (met onderscheid in soort):**
 - i. maatwerkvoorziening: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet;

- ii. algemene voorziening: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet;
 - iii. wettelijk voorliggende voorziening: een voorziening op grond van een wettelijke bepaling anders dan de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen;
 - iv. niet-wettelijk voorliggende voorziening: een voorziening waarop aanspraak kan worden gemaakt anders dan op grond van een wettelijke regeling en waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen.
- v. **Wet:** Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 1.2. Vertegenwoordiger cliënt

Waar in deze verordening gesproken wordt over cliënt, kan in voorkomende gevallen ook worden bedoeld de vertegenwoordiger van cliënt.

Hoofdstuk 2 Procedurele bepalingen

Artikel 2.1. Melding

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.
2. Een melding kan schriftelijk, elektronisch of mondeling - al dan niet telefonisch - worden gedaan.
3. Een melding wordt door het college geregistreerd zodra cliënt zijn hulpvraag helder heeft gemaakt, met in achtneming van lid 4.
4. Niet als melding wordt aangemerkt de hulpvraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft.
5. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk.
6. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek.

Artikel 2.2. Legitimatie

Het college kan cliënt alsmede zijn gemachtigde of vertegenwoordiger verplichten zich te legitimeren door middel van een identiteitsbewijs als bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Cliëntondersteuning

1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.
2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.
3. Het college waarborgt de onafhankelijkheid van de cliëntondersteuning.

Artikel 2.4. Onderzoek

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met cliënt een afspraak voor een gesprek.
2. De cliënt verstrekt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een onderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.
4. Als een melding bij het CIMOT is gedaan, voert het CIMOT-onderzoek uit conform artikel 2.3.2. en 2.3.3. van de wet.

Artikel 2.5. Gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk in een gesprek, bedoeld in artikel 2.4. eerste lid, met de cliënt, zijn vertegenwoordiger en waar mogelijk de mantelzorger(s), deskundigen en desgewenst sociaal netwerk:
 - a. wat de hulpvraag van de cliënt is;
 - b. de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt;
 - c. de problemen die de cliënt ondervindt bij de zelfredzaamheid en participatie of het zich kunnen handhaven in de samenleving;
 - d. welke ondersteuning naar aard en (bruto) omvang nodig is om een passende bijdrage te kunnen leveren aan de zelfredzaamheid, participatie of het zich kunnen handhaven in de samenleving;
 - e. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn/haar zelfredzaamheid of zijn/haar participatie te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - f. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - g. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - h. de benodigheden om cliënt van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - i. indien van toepassing hoe de toekenning van een maatwerkvoorziening zo goed mogelijk kan worden afgestemd op andere voorzieningen op de leefgebieden omschreven in artikel 1.1.1. van de wet;
 - j. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van artikel 2.1.4. van de wet verschuldigd zal zijn.
2. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de Wet aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, als bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

3. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt indien daartoe aanleiding bestaat de cliënt toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.
4. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.

Artikel 2.6. Eigen kracht en sociaal netwerk

1. Het college onderzoekt welke hulp naar aard en omvang nodig is en/of die hulpverleend kan worden middels eigen kracht, het sociaal netwerk, een algemene voorziening, als bedoeld in artikel 3.1., of een andere voorziening, als bedoeld in artikel 1.1. lid c.
 - a. Onder het sociale netwerk wordt verstaan deze personen met wie cliënt regelmatig contacten onderhoudt, zoals bijvoorbeeld familieleden, huisgenoten, mantelzorgers, burens en medeleden van een vereniging. Als personen uit het sociaal netwerk van de cliënt kunnen bijdragen aan het verminderen of oplossen van de problematiek, wordt dit ook gezien als het aanspreken van eigen kracht.
2. Het college gaat uit van eigen kracht van de cliënt, huisgenoten en waar kan het sociale netwerk om problemen op te lossen. Huisgenoten en waar kan het sociale netwerk dragen onderling zorg voor normale, dagelijkse hulp.
3. Het college onderzoekt of er bij de eigen kracht sprake is van gebruikelijke hulp door huisgenoten, zoals bedoeld in artikel 1.1. lid m. Wanneer de hulp die wordt geboden substantieel intensiever is dan gemiddeld gebruikelijk is bij gezonde cliënten van dezelfde leeftijd, is er sprake van bovengebruikelijke hulp.
4. Het college kent alleen individuele voorzieningen toe voor hulp die zich beperkt tot het bovengebruikelijke deel van de benodigde hulp. Het college kan bovengebruikelijke hulp onder eigen kracht laten vallen, als het college de volgende vragen heeft beantwoord:
 - a. Zijn de huisgenoten in staat de noodzakelijke hulp te bieden?
 - b. Zijn de huisgenoten beschikbaar om de noodzakelijke hulp te bieden?
 - c. Levert het bieden van de noodzakelijke hulp geen overbelasting op?
 - d. Blijven de huisgenoten de hulp zonder vergoeding bieden? Zo ja, komen de huisgenoten daardoor niet in de problemen?
5. Onder eigen kracht valt ook het door de cliënt aanspreken van een afgesloten aanvullende verzekering.

Artikel 2.7. Verslag

1. Het onderzoek, als bedoeld in artikel 2.4., wordt afgerond binnen zes weken na registratie van de melding, tenzij cliënt heeft ingestemd met verlenging van deze termijn.
2. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en stuurt dit verslag aan cliënt.
3. De cliënt tekent het verslag en geeft aan wel of niet met de inhoud akkoord te gaan. Wanneer de cliënt niet akkoord is, dient de reden hiervoor te worden bijgevoegd. Het getekende exemplaar dient binnen tien werkdagen te worden geretourneerd aan het college.

Artikel 2.8. Aanvraag

1. Een cliënt of zijn vertegenwoordiger kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening schriftelijk indienen bij het college.
2. Het college merkt een ondertekend verslag van het gesprek aan als aanvraag indien de cliënt dat op het verslag heeft aangegeven.

Artikel 2.9. Extern deskundigenonderzoek

1. Het college is bevoegd om ten behoeve van het onderzoek, als bedoeld in artikel 2.4., de cliënt op een aangegeven plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en onderzoeken.
2. Het college vraagt de door haar aangewezen adviesinstantie om advies indien:
 - a. er onvoldoende duidelijkheid bestaat over de beperkingen dan wel de oorzaak hiervan;
 - b. het college dat om een andere reden gewenst vindt.

Artikel 2.10. Beslistermijn

De termijn waarbinnen na ontvangst van de aanvraag een besluit wordt genomen bedraagt twee weken.

Artikel 2.11. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke/wat de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt; en, indien van toepassing,
 - d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.

3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb wordt aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Als sprake is van een te betalen bijdrage wordt de cliënt daarover in de beschikking geïnformeerd.

Artikel 2.12. Informeren afloop indicatie

Het college informeert de cliënt tijdig over het aflopen van de indicatie.

Hoofdstuk 3 Algemene voorzieningen

Artikel 3.1. Voorliggend op maatwerkvoorziening

1. Een algemene voorziening is voorliggend op een maatwerkvoorziening voor zover de cliënt zijn of haar beperking in de zelfredzaamheid of participatie - naar oordeel van het college - met deze voorziening kan verminderen of wegnemen.
2. Een algemene voorziening is gericht op alle inwoners of voor een specifieke doelgroep. Deze is toegankelijk zonder of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling.
3. De basisondersteuning is een algemene voorziening voor inwoners die niet (volledig) op eigen kracht kunnen meedoen aan de maatschappij én er geen of een beperkt netwerk is om te helpen. De basisondersteuning is daarmee voorliggend op individuele- of maatwerkvoorzieningen vanuit de Wmo. Basisondersteuning is groepsgewijs waar het kan en individueel waar nodig (of in combinatie). Ook de basisondersteuning is toegankelijk zonder of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling. De volgende diensten vallen in ieder geval onder de basisondersteuning:
 - a. Toegang en toeleiding van inwoners;
 - b. Preventie op alle leefgebieden;
 - c. Informatie en advies;
 - d. Inloop;
 - e. Buurtbemiddeling;
 - f. Versterken regie, netwerk en zelfredzaamheid van de inwoner;
 - g. Individuele- of groepsondersteuning/begeleiding;
 - i. Structureren van de dag;
 - ii. Praktische ondersteuning;
 - iii. Bevorderen zelfredzaamheid;
 - iv. Dagbesteding.
 - h. Gemengd en geclusterd wonen;
 - i. Niet planbare ondersteuning organiseren;
 - ii. Ondersteuning buiten kantoor tijden;
 - iii. Begrenzing in gedrag;
 - iv. Ondersteuning met een voordeur achter de voordeur.
 - i. Uitstroom maatschappelijke opvang en beschermd wonen;
 - i. Nazorg zoals vormgegeven vanuit het transferpunt;
 - ii. Een jaar (verplichte) ambulante begeleiding.
 - j. Ondersteuning en uitvoering rol casuscoördinator bij tijdelijk huisverbod;
 - k. Mantelzorgondersteuning;
 - l. Vrijwilligerswerk en -ondersteuning
 - m. Versterken van de sociale basis;
 - n. Ondersteuning bij het kunnen aangaan en onderhouden van sociale relaties en/of maatschappelijk participeren;
 - o. Ondersteuning bij het zelfstandig leven het zo lang mogelijk zelfredzaam zijn in en om het huis;
 - p. Activiteiten gericht op ontmoeten, ook cultuursensitief;
 - q. Ondersteuning bij financiële huishouding;
 - r. Vervoer van en naar o.a. dagbestedingslocaties, door middel van bijvoorbeeld OV-ambassadeurs, GO-OV, Smart Cab of Automaatje.
 - s. Toekomstplannen voor jongvolwassenen (16-27 jaar)
4. De gemeente kan voor het gebruik van algemene voorzieningen een zogenaamd gebruikstarief of een bijdrage in de kosten vragen.

Hoofdstuk 4 Maatwerkvoorzieningen

Paragraaf 4.1. Voorwaarden maatwerkvoorzieningen

Artikel 4.1.1. Voorwaarden maatwerkvoorzieningen beperking zelfredzaamheid of participatie

1. Het college neemt het verslag van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 en 2.7 als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Een cliënt komt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking ter compensatie van de beperkingen in zelfredzaamheid of participatie, voor zover de cliënt deze beperkingen - naar het oordeel van het college - niet kan wegnemen of verminderen:
 - a. op eigen kracht;
 - b. met gebruikelijke hulp;
 - c. met mantelzorg;
 - d. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
 - e. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen;
 - f. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het onderzoek, als bedoeld in artikel 2.4, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.

3. Als het college van oordeel is dat een cliënt zijn hulpvraag redelijkerwijs van tevoren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, kan het college besluiten dat de cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening met betrekking tot de zelfredzaamheid of participatie.

Artikel 4.1.2. Voorwaarden maatwerkvoorzieningen Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang

1. Een cliënt met psychische of psychosociale problemen, een lichtverstandelijke beperking en een cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, komt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving, voor zover de cliënt deze problemen - naar het oordeel van het college - niet kan wegnemen of verminderen:
 - a. op eigen kracht;
 - b. met gebruikelijke hulp;
 - c. met mantelzorg;
 - d. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
 - e. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen;
 - f. Met gebruikmaking van algemene voorzieningen.
2. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het door het CIMOT uitgevoerde onderzoek, gebaseerd op de bepalingen van de Verordening van de centrumgemeente Enschede, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zo zich snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

Artikel 4.1.3. Aanvullende voorwaarden

1. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven:
 - a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning en dit niet te voorzien was.
2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate voorziening.
3. Nadat is vastgesteld dat een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, kan de cliënt vrij kiezen uit de gecontracteerde zorgaanbieders of leveranciers die de betreffende voorziening leveren.
4. Een maatwerkvoorziening wordt niet toegekend:
 - a. voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten voor middelen of diensten die cliënt voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening of dienst noodzakelijk was en als goedkoopst adequate voorziening aan te merken valt;
 - b. indien cliënt niet de medewerking heeft verleend die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de wet;
 - c. indien de maatwerkvoorziening onveilig is.

Paragraaf 4.2. Persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 4.2.1. Voorwaarden voor een pgb

1. Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, maar de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een door het college te verstrekken pgb, dient de cliënt daartoe volgens een

door het college ter beschikking gesteld format een gemotiveerde aanvraag in, samen met een ondersteuning- en budgetplan, waarbij de cliënt aangeeft:

- a. de motivatie waarom het natura-aanbod van de gemeente volgens de cliënt niet passend is en een pgb gewenst is;
 - b. op welke wijze de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning is gewaarborgd;
 - c. welke ondersteuning de cliënt in wil kopen met een pgb, wat het beoogde resultaat is en wanneer en hoe wordt geëvalueerd;
 - d. de voorgenomen uitvoerder van de individuele voorziening en de wijze waarop de ondersteuning georganiseerd wordt;
 - e. de kosten van de uitvoering, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief;
 - f. indien van toepassing, welke ondersteuning de cliënt wil betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk;
 - g. en de motivatie aan de hand van de tien punten pgb-vaardigheid, als bedoeld in lid 2 van dit artikel, waarom de budgethouder of budgetbeheerder in staat is de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren.
2. Om aan de voorwaarden voor pgb-vaardigheid te voldoen dient de beoogd budgethouder, al dan niet met hulp vanuit het sociaal netwerk of, indien van toepassing, een budgetbeheerder in ieder geval:
- a. een duidelijk beeld te hebben van de hulpvraag;
 - b. op de hoogte te zijn van de regels en verplichtingen die horen bij het pgb of deze zelf (online) weten te vinden;
 - c. in staat te zijn om een overzichtelijke pgb-administratie bij te houden;
 - d. voldoende vaardig te zijn om te communiceren met de gemeente, de SVB en de zorgverleners;
 - e. in staat te zijn zelfstandig te handelen en onafhankelijk voor een zorgverlener te kiezen;
 - f. in staat te zijn om afspraken te maken en vast te leggen en om dit te verantwoorden aan het college;
 - g. in staat te zijn om te beoordelen en te beargumenteren of de geleverde zorg passend en kwalitatief goed is;
 - h. in staat te zijn de inzet van zorgverleners te coördineren, waardoor de zorg door kan gaan ook bij verlof en ziekte;
 - i. in staat te zijn om als werk- of opdrachtgever de zorgverleners aan te sturen en aan te spreken op hun functioneren;
 - j. voldoende kennis te hebben over het werk- of opdrachtgeverschap of deze kennis weten te vinden.
3. Een pgb wordt verstrekt in overeenstemming met artikel 2.3.6. van de wet.
- a. Het college gebruikt het door de cliënt, eventueel met behulp van zijn of haar budgetbeheerder, ingevulde ondersteuning- en budgetplan om te beoordelen of de ondersteuning van voldoende kwaliteit en dus veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht is.
4. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet,, verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening of dienst noodzakelijk was.
5. Het college kan een pgb weigeren te verstrekken:
- a. voor zover de kosten van het betrekken van de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen van derden hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening in natura of;
 - b. indien het college voorafgaand aan de aanvraag van de cliënt een beslissing ten aanzien van die cliënt heeft herzien of ingetrokken, omdat:
 - i. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - ii. de cliënt niet heeft voldaan aan de aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;
 - iii. de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel heeft gebruikt.
6. Een pgb kan niet worden verstrekt:
- a. als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet;
 - b. voor zover het pgb is bestemd voor besteding in het buitenland, tenzij hiervoor expliciet vooraf toestemming is gegeven door het college, al dan niet op basis van het in het eerste lid bedoelde ondersteuning- en budgetplan;
 - c. voor zover deze is bedoeld voor begeleidings- of administratiekosten in verband met het pgb.
 - d. als er sprake is van ondersteuning van een pgb-aanbieder die fraude heeft gepleegd;
 - e. indien er twijfels zijn over de integriteit van de zorgverlener en/of pgb-aanbieder, wat zich in ieder geval voordoet indien de zorgverlener en/of pgb-aanbieder:
 - i. betrokken is geweest bij strafbare feiten of overtredingen heeft begaan die de veiligheid en de kwaliteit van de ondersteuning in gevaar brengen;
 - ii. verdacht is geweest van strafbare feiten dan wel daarvoor veroordeeld is geweest;

- iii. bestuursrechtelijke en/of fiscaalrechtelijke boetes opgelegd heeft gekregen;
 - iv. bestuursrechtelijke handhavingsmaatregelen opgelegd heeft gekregen in de vorm van een last onder bestuursdwang en/of dwangsom;
 - v. er sprake is van feiten en omstandigheden die erop wijzen of redelijkerwijs doen vermoeden dat de pgb-aanbieder en/of zijn directie en/of de aan hen gelieerde vennootschappen een zakelijk samenwerkingsverband onderhouden met derden die in relatie staan tot strafbare feiten of daarvan verdacht worden;
 - vi. zich niet professioneel gedraagt. Hiervan is onder andere sprake indien de pgb-aanbieder zich intimiderend opstelt, geen voorbeeldfunctie toont of incidenten hebben plaatsgevonden binnen de uitvoering van zijn functie.
7. Een pgb-beheerder wordt alleen geacht cliënt te kunnen helpen bij het beheer van het pgb, als:
- a. hij/zij niet ook de uitvoerder is van de ondersteuning die met het pgb wordt ingekocht of geen (financiële) relatie heeft met de uitvoerder van de ondersteuning. Tenzij het college dit gezien de situatie van de cliënt, de aard van de ingekochte ondersteuning en de waarborgen waarmee een verantwoorde besteding en verantwoording van het pgb is omgeven, wel passend vindt;
 - b. er geen belangenverstrengeling is tussen de pgb-beheerder en de pgb-aanbieder;
 - c. hij/zij de belangen van de cliënt voldoende kan behartigen;
 - d. hij/zij aan een pgb verbonden taken kan uitvoeren.
8. Het pgb mag niet worden besteed aan:
- a. kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers;
 - b. kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
 - c. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een Pgb;
 - d. kosten voor een feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering.
9. Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel.

Artikel 4.2.2. Professionele ondersteuning

Er is sprake van professionele ondersteuning als er sprake is van één van de in dit artikel genoemde situaties en de hulpverlener beschikt over een Verklaring omtrent gedrag (VOG) die na of kort voor indiensttreding bij zijn werkgever of de start van de ondersteuning is afgegeven, als bepaald in artikel 5.1.1. lid 2 sub d:

1. De organisatie die de ondersteuning levert voldoet aan alle volgende, cumulatieve, voorwaarden:
 - a. staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en waarvan de activiteiten blijkens deze inschrijving bestaan uit het verlenen van ondersteuning die past binnen de kaders van de resultaatgebieden ondersteuning bij het huishouden, ondersteuning bij algemeen dagelijkse handelingen en vaardigheden, ondersteuning wonen en ondersteuning gericht op woningaanpassingen, ondersteuning gericht op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving, ondersteuning in de vorm van beschermd wonen en ondersteuning in de vorm van (maatschappelijke) opvang;
 - b. biedt een dienstverband aan minimaal twee medewerkers;
 - c. de organisatie en de medewerkers voldoen aan de kwaliteitseisen die voor de betreffende ondersteuning worden gesteld aan de aanbieders van zorg in natura en de medewerkers ontvangen een salaris dat daarmee overeenkomstig is;
 - d. beschikt voor de ondersteuning die groepsgericht wordt ingezet, ondersteuning wonen en verblijf en beschermd wonen over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk ondersteund kunnen worden dan wel kunnen verblijven.
2. Een zelfstandig werkende hulpverlener voldoet aan alle volgende, cumulatieve voorwaarden:
 - a. staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en waarvan de activiteiten blijkens deze inschrijving bestaan uit het verlenen van ondersteuning die past binnen de kaders van de resultaatgebieden ondersteuning bij het huishouden, ondersteuning bij algemeen dagelijkse handelingen en vaardigheden, ondersteuning wonen en verblijf, ondersteuning gericht op woningaanpassing en ondersteuning gericht op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving;
 - b. de belastingdienst beschouwt de hulpverlener in het kader van de hulpverlening aan de cliënt als ondernemer;
 - c. de medewerker voldoet aan de kwaliteitseisen die aan een hulpverlener van een aanbieder worden gesteld en berekent een tarief dat marktconform is;
 - d. beschikt voor de resultaatgebieden ondersteuning die groepsgericht wordt ingezet en ondersteuning wonen en verblijf over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.
3. Er is in ieder geval sprake van informele ondersteuning wanneer wordt voldaan aan één van de volgende voorwaarden:
 - a. de ondersteuning geboden wordt door personen die niet voldoen aan de voorwaarden zoals genoemd in artikel 4.2.2. lid 1 en 2;
 - b. de ondersteuning wordt geboden door personen die tot het sociaal netwerk van de aanvrager behoren;
 - c. de ondersteuning gericht is op praktische zaken. Hierbij kan gedacht worden aan overname van taken van de cliënt in de wetenschap dat die taken niet meer door de cliënt aangeleerd kunnen worden. Deze voorwaarde is enkel van toepassing wanneer sub a en/of sub b aan de orde zijn.

Artikel 4.2.3. Tarief Pgb

1. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt bepaald aan de hand van het onder 4.2.1 lid 1 bedoelde ondersteuning- en budgetplan voor zover dit het maximale tarief niet overschrijdt als bedoeld in het lid 4 van dit artikel;
 - b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woning-aanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en
 - c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate voorziening in natura.
2. Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van professionele ondersteuning of ondersteuning uit het sociale of informele netwerk.
3. Voor zover de cliënt door de verstrekking van een pgb kosten bespaart voor een in zijn situatie algemeen gebruikelijk te achten product, kan het college besluiten die kosten in mindering te brengen op het pgb.
4. De hoogte van een pgb voor:
 - a. een hulpmiddel wordt bepaald op ten hoogste de kostprijs van de zaak die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als het hulpmiddel in natura zou zijn verstrekt. Als de naturaverstrekking een tweedehands voorziening zou betreffen, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Als de naturaverstrekking een nieuwe voorziening zou betreffen, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting;
 - b. bij huishoudelijke hulp: het uurloon van de hoogste periodiek behorende bij hulp bij het huishouden van de voor de betreffende periode geldende cao VVT (Verpleeg- en Verzorgingshuizen en Thuiszorg), te vermeerderen met vakantietoeslag en de tegenwaarde van de verlofuren.
 - c. bij begeleiding: het uurloon van de hoogste periodiek behorende bij de Functie Waardering Gezondheidszorg (FWG 30) van de voor de betreffende periode geldende cao VVT, te vermeerderen met vakantietoeslag en de tegenwaarde van de verlofuren.
 - d. dienstverlening bedraagt bij:
 - i. professionele ondersteuning ten hoogste 80% voor een zzp'er en ten hoogste 100% voor een organisatie van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten. Hiervoor wordt bij de geldende CAO aangesloten.
 - ii. ondersteuning door het sociale netwerk, met uitzondering van ondersteuning bij het huishouden;
 - iii. maximaal € 20,- per uur en minimaal het wettelijk minimumloon;
 - iv. de maximale tegemoetkoming per kalendermaand voor een hulp uit het sociaal netwerk zoals opgenomen in artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015, tenzij op basis van het budgetplan van de cliënt kan worden volstaan met een lagere tegemoetkoming. De tegemoetkoming wordt berekend aan de hand van het tarief zoals opgenomen in bijlage 1 onderdeel A van deze verordening.
 - v. ondersteuning door het sociale netwerk bij ondersteuning bij het huishouden ten hoogste 80% van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopst adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.
 - e. Het tarief is een all-in tarief. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief.

Paragraaf 4.3. Financiële tegemoetkoming

Artikel 4.3.1. Hoogte financiële tegemoetkoming

1. Ter realisatie van een passende bijdrage zoals genoemd in artikel 4.1.1. lid 2 kan het college aan een cliënt een financiële tegemoetkoming verstrekken.
2. Het college kan een tegemoetkoming verstrekken in geval van:
 - a. verhuis- en inrichtingskosten;
 - b. vergoeding van woningaanpassing in de vorm van een uitbreiding;
 - c. aanpassingen van woonwagens en woonschepen;
 - d. woningsanering;
 - e. vervoersvoorzieningen;
 - f. sportvoorzieningen;
 - g. bezoekbaar maken van de woning.
3. De hoogte van de financiële tegemoetkoming wordt bepaald aan de hand van het tarief zoals opgenomen in bijlage I onderdeel B van deze verordening.

Paragraaf 4.4. Bijdrage voor gebruik maatwerkvoorzieningen

Artikel 4.4.1. Eigen bijdrage

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening in natura dan wel in de vorm van een pgb, zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt. Het bedrag per maand is gelijk aan die genoemd in artikel 2.1.4a lid 4 van de wet, waarbij het de bedoeling is dat de maximale bijdrage wordt geheven die de wetgever beoogd heeft.
2. Als de bijdrage voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd, is de bijdrage verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
3. Op grond van artikel 3.8. lid 4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo is voor bepaalde categorieën geen eigen bijdrage verschuldigd. Dit geldt onder andere voor:
 - a. rolstoelen;
 - b. voorzieningen ten behoeve van cliënten onder de 18 jaar, met uitzondering van woningaanpassingen.
4. De cliënt is geen eigen bijdrage in de kosten verschuldigd in het geval het college een financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 4.3.1. verstrekt.
5. Het college brengt de eigen bijdrage in rekening:
 - a. voor dienstverlening: zolang de toekenning voor de dienstverlening niet is ingetrokken en er in de bijdrageperiode enige ondersteuning is gegeven;
 - b. voor een voorziening in natura, anders dan onder a: zolang de cliënt gebruik maakt van of in het bezit is van de voorziening, en indien van toepassing: tot maximaal de kostprijs van een eenmalig verstrekte voorziening;
 - c. bij een periodieke verstrekking van een persoonsgebonden budget: over iedere bijdrageperiode waarover een persoonsgebonden budget is verstrekt;
 - d. voor een eenmalig verstrekte voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget: tot de hoogte van het verstrekte persoonsgebonden budget is voldaan.
6. De kostprijs van een maatwerkvoorziening is gelijk aan de prijs waarvoor de gemeente de maatwerkvoorziening afneemt of aanschaf van (gecontracteerde) aanbieder, inclusief de bijkomende kosten.
7. De kostprijs van een pgb is gelijk aan het bedrag van het pgb.
8. Binnen de basisondersteuning, als bedoeld in artikel 3.1. lid 3, wordt voor de diensten waarvoor anders naar de Wmo verwezen wordt een eigen bijdrage geheven wanneer er sprake is van een duurzame ondersteuningsrelatie (mits er geen sprake is van een Wmo-indicatie waarvoor al een eigen bijdrage wordt geheven).
 - a. Bij een duurzame ondersteuningsrelatie heeft de cliënt in ieder geval een relatie met een (vaste) (zorg)medewerker voor een langere periode, waarbij het persoonlijke aspect een rol speelt. Er is dus geen sprake van een duurzame hulpverleningsrelatie wanneer u tijdelijk hulp krijgt na bijvoorbeeld een ziekenhuisopname.
 - b. De aanbieder van de basisondersteuning levert de benodigde gegevens bij de gemeente aan, zodat de gemeente de informatie kan aanleveren bij het CAK.
9. De eigen bijdrage wordt vastgesteld en geïnd door het CAK.

Artikel 4.4.2. Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang

1. Een cliënt is een eigen bijdrage verschuldigd in de kosten voor verblijf in een maatschappelijke- en vrouwenopvang of beschermd wonen. De bedragen per maand, de inkomensbedragen en de percentages die gelden voor de berekening van de eigen bijdrage zijn gelijk aan die genoemd in artikel 3.11 tot en met 3.20 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, waarbij het de bedoeling is dat de maximale bijdrage wordt geheven die de wetgever beoogd heeft.
2. Als de cliënt afwezig is uit de maatschappelijke- en vrouwenopvang of beschermd wonen, anders dan in verband met beëindiging van de opvang of beschermd wonen, wordt de eigen bijdrage wel in rekening gebracht.
3. De eigen bijdrage wordt vastgesteld en geïnd door het CAK.

Artikel 4.4.3. Ritbijdrage CVV

1. Het gebruik van het collectief vervoer is enkel voor de inwoner aan wie een beschikking hiervoor is afgegeven. De afgegeven beschikking voor collectief vervoer is
2. Voor het gebruik van het collectief vervoer wordt een ritbijdrage gevraagd die bestaat uit een opstaptarief en een kilometertarief.
3. De tarieven zijn:
 - a. opstaptarief (starttarief): € 1,083
 - b. tarief per afgelegde kilometer: € 0,223
4. De bedragen die vermeld staan onder lid 2, worden met ingang van 1 januari 2025 jaarlijks aan- gepast, gelijk aan de tariefwijziging van het openbaar vervoer, zoals die door de Provincie Overijssel wordt vastgesteld.

5. Enkel ritten tot maximaal 25 kilometer (enkele rit) met de regiotaxi worden gereisd. Langere ritten dienen geboekt te worden met de Valys.

Paragraaf 4.5. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Artikel 4.5.1. Waardering mantelzorgers

1. De ondersteuning en waardering van mantelzorgers wordt vormgegeven door middel van maatwerk. Samen met de mantelzorger wordt gekeken welke ondersteuning nodig is en hoe dit bijdraagt tot ontlasting van de mantelzorger.
2. Het college voorziet niet in een vaste financiële tegemoetkoming of standaard waardering voor alle mantelzorgers.

Hoofdstuk 5. Kwaliteit, klachten en inspraak

Paragraaf 5.1. Kwaliteitseisen

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 3.1. van de wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Om na te gaan of de kwaliteit van de ondersteuning voldoende geborgd is, wordt onder meer gekeken naar de volgende punten:
 - a. de professional beschikt over de juiste kwalificaties om de ondersteuning te kunnen leveren, d.w.z. relevante opleiding, kennis en ervaring. Indien van toepassing registratie in een relevant beroepsregister;
 - b. het type zorg sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte;
 - c. de professional die cliëntgebonden hulp levert, dient een door de overheid erkende, afgeronde zorg-gerelateerde opleiding (gericht op mensen) te hebben afgerond. Dit, naar uitsluitend oordeel van de gemeente.
 - i. De opleiding dient passend zijn bij de te verrichten activiteiten en bij de persoonlijke kenmerken en omstandigheden, complexiteit en aard van de problematiek van de inwoner en het gezin en/of systeem.
 - ii. Professionals op hbo of hoger niveau zijn BIG geregistreerd en/of ingeschreven in het Registerplein.
 - d. Bij indiensttreding dient de professional die de ondersteuning levert en de bestuurder(s) van een zorgorganisatie te beschikken over een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) met screeningsprofiel 45 'gezondheidszorg en welzijn van mens en dier'. De VOG dient specifiek voor de betreffende functie die door de medewerker wordt uitgevoerd te zijn afgegeven. De VOG mag niet eerder zijn afgegeven dan drie maanden voor het tijdstip waarop betrokkene bij de aanbieder in dienst is getreden en niet ouder te zijn dan drie jaar. Na indiensttreding zorgt de aanbieder ervoor dat er voor de medewerker per drie jaar een nieuwe VOG wordt aangevraagd en verkregen. Een VOG is niet nodig bij zorg door familie (eerste of tweedegraads) of partner.
 - e. De zorgaanbieder dient adequaat verzekerd te zijn tegen beroeps- en/of bedrijfsaansprakelijkheid en de verzekering biedt in voldoende mate dekking tegen schade, die kan ontstaan bij of als gevolg van de uitvoering van de werkzaamheden.
 - f. Een verklaring van de Belastingdienst inzake betalingsgedrag nakoming fiscale verplichtingen (VOFG) waaruit blijkt dat wordt voldaan aan de verplichtingen tot het betalen van belasting en sociale zekerheidspremies kan worden uitgevraagd;
 - g. De zorgaanbieder dient financieel gezond te zijn en er dient aan financiële verplichtingen voldaan te worden, zodat de continuïteit van de zorg voor de cliënt voldoende gewaarborgd is. De zorgaanbieder kan worden gevraagd de meest recente jaarrekening over te leggen. In het geval van een organisatie zonder rechtspersoonlijkheid kan om een balans en resultatenrekening gevraagd worden, waaruit in ieder geval de gerealiseerde omzet en kosten gesplitst naar personele kosten en materiële kosten is opgenomen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een periodiek cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig met de cliënt controleren van de geleverde voorzieningen.
4. De aanbieder beschikt over een onafhankelijke klachtencommissie en een vertrouwenspersoon. Cliënten dienen door de aanbieder actief geïnformeerd te worden over de klachtenregeling. De klachtenregeling dient eveneens terug te vinden zijn op de website van de aanbieder.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met een derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 - i. een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en
 - ii. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en;
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.

3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst; en
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in lid 1 hij een overeenkomst aangaat.

Paragraaf 5.2. Klachten, medezeggenschap en meldingen

Artikel 5.2.1. Klachtregeling en medezeggenschapsregeling

1. Het college behandelt klachten van cliënten - dan wel hun gemachtigden, vertegenwoordigers of mantelzorgers - die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een periodiek cliëntervaringsonderzoeken.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een periodiek cliëntervaringsonderzoeken.

Artikel 5.2.2. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De zorgaanbieder dient een onderzoek te doen naar de calamiteiten en geweldsincidenten en dit te melden bij de gemeente. De toezichthoudend ambtenaar onderzoekt en/of controleert of aan deze verplichting is voldaan.
4. Het college kan bij nadere regels bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Paragraaf 5.3. Betrekken ingezetenen bij beleid

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
3. Het uitvoering geven aan de lokale medezeggenschap wordt in handen gelegd van de adviesraad en cliëntenraad.
4. De inspraak en medezeggenschap vindt plaats in overeenstemming met de bepalingen van de Verordening Adviesraad Sociaal Domein en de Cliëntenraad Minima en Wmo.

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

1. Het college wijst de ingezetenen op de mogelijkheid initiatieven te ontplooiën die het uitvoeren van taken van het college op grond van de wet betreffen, zoals vastgelegd in artikel 2.6.7 van de wet.
2. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 1 beschreven mogelijkheid om initiatieven te ontplooiën.

Hoofdstuk 6 Bestrijding, misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet

Artikel 6.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.

Artikel 6.2. Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing betreffende een maatwerkvoorziening of pgb intrekken dan wel herzien als het college vaststelt dat:
 - a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen;
 - c. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden;
 - d. de cliënt langer dan 8 weken verblijft in een instelling als bedoeld in de Zorgverzekeringswet;
 - e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt, of
 - f. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
 - g. een indicatie voor een langdurig verblijf vallend onder de Wet Langdurige Zorg (Wlz afgegeven is. Hierbij is de ingangsdatum van deze Wlz indicatie leidend.
2. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen drie maanden na uitbetaling nog niet is aangewend voor bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 6.3. Terugvordering

1. Als het college een beslissing op grond van artikel 6.2., eerste lid 1, onder a, heeft ingetrokken dan wel herzien en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk door de cliënt heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. Als het college heeft vastgesteld dat de zorg die de aanbieder levert niet voldoet aan de kwaliteitseisen volgend uit de wet en/of de kwaliteitseisen die zijn opgenomen in de verordening en het college op basis daarvan een beslissing heeft ingetrokken dan wel herzien, kan het college van de cliënt en of de aanbieder, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
3. Het college kan het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen.
4. Ingeval het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd dan wel teruggehaald.

Artikel 6.4. Onderzoek naar besteding van pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

Hoofdstuk 7 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 7.1. Intrekking oude verordening

De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2020 wordt ingetrokken.

Artikel 7.2. Overgangsbepalingen

1. Besluiten op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2020 worden aangemerkt als besluiten op grond van deze Verordening.
2. Aanvragen, die zijn ingediend onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2020 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
3. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2020 wordt beslist met inachtneming van deze Verordening.

Artikel 7.3. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking de dag na de bekendmaking.

Artikel 7.4. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2025.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van [datum],

De griffier,

De voorzitter,

BIJLAGE I

Onderdeel A.

I. Tegemoetkoming voor hulp uit het sociaal netwerk op grond van artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015

1.1	De hoogte voor een vergoeding voor ondersteuning maatschappelijke deelname OB 1 en OB 2 groepsgericht bedraagt per dagdeel;	€ 20,-	Per dagdeel
1.2	De hoogte van een vergoeding voor ondersteuning wonen en verblijf bedraagt per etmaal	€ 30,-.	Per etmaal

Onderdeel B.

I. Verhuis- en inrichtingskosten en primaat verhuizen

1.1	De hoogte van een vergoeding voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt maximaal	€ 2.500,-	Maximaal
1.2	De hoogte van een vergoeding voor verhuiskosten voor het vrijmaken van een woning bedraagt maximaal	€ 5.265,-.	Maximaal

II. Woningaanpassing in de vorm van uitbreiding

- 2.1. Wanneer de aanpassing van een woning bestaat uit het aanbouwen bij een bestaande woning of groter bouwen van een nieuwe woning dan wanneer er geen aanpassingen nodig zouden zijn geweest, is de vergoeding maximaal gelijk aan het bedrag voor het aantal meters zoals is aangegeven in de tabel onder 2.2 en een gedeelte van de buitenruimte bij een woning zoals vermeld onder 2.3.

- 2.2. Aantal m² waarvoor een vergoeding kan worden verleend, aangegeven per vertrek

Soort vertrek	Aantal m ² waarvoor ten hoogste een vergoeding wordt verleend in het geval van aanbouw van een vertrek	Aantal m ² waarvoor ten hoogste een vergoeding wordt verleend in geval van uitbreiding
Woonkamer	30	6
Keuken	10	4
Eenpersoons slaapkamer	10	4
Tweepersoons slaapkamer	18	4
Toiletruimte	2	1
Baderkamer		
- Wastafelruimte	2	1
- Doucheruimte	3	2
Entree/gang/hal	5	2
Berging	6	4

- 2.3 Het aantal m² verhard pad tussen de openbare weg en de hoofdingang tot een woonruimte, dan wel tussen een tweede ingang en een berging en/of tuinpoort dat bij het nieuw aanleggen van paden, dan wel bij het aanpassen van bestaande paden ten hoogste voor een vergoeding in aanmerking komt bedraagt 20 m².

- 2.4 Een vergoeding gericht op extra te verwerven grond wordt verleend voor de aankoop van ten hoogste het aantal vierkante meters dat gelijk is aan de vloeroppervlakte van de op te richten aanbouw of bijgebouw of de extra meters in verband met de aanpassingen bij een nieuw te bouwen woning.

- 2.4.1 De hoogte van de vergoeding bedraagt maximaal €400,- per m³

- 2.4.2 De hoogte van de vergoeding voor bergingen bedraagt maximaal €300,- per m³

III. Aanpassingen woonwagens en woonschepen

3.1	De maximale vergoeding voor aanpassingen van woonwagens en woonschepen bedraagt	€ 2.500,-.	Maximaal
-----	---	------------	----------

IV. **Woningsanering**

4.1. Wanneer de aanpassing van de woning bij het saneren van vloerbedekking en vervanging van de gordijnen betreft, bedraagt de vergoeding maximaal:

4.1.1.	Voor vervanging van de vloerbedekking in de slaapkamer	€ 265,-	Maximaal
4.1.2.	Voor vervanging van de gordijnen in de slaapkamer	€105,-	Maximaal

4.2. Indien er in het gezin kinderen zijn jonger dan vier jaar, kan tevens een vergoeding worden verstrekt in de kosten van sanering als bedoeld in 4.1 voor de woonkamer. De hoogte hiervan bedraagt maximaal:

4.2.1.	Voor vervanging van de vloerbedekking in de woonkamer	€ 525,-	Maximaal
4.2.2.	Voor vervanging van de gordijnen in de woonkamer	€ 210,-	Maximaal

4.3. De hoogte van de vergoeding is mede afhankelijk van de leeftijd van de te vervangen middelen. Als een voorziening is afgeschreven (termijn: 8 jaar) wordt geen vergoeding verleend.

V. **Vervoersvoorziening**

5.1 5.1. De hoogte van een vergoeding voor een maatwerkvoorziening gericht op het verplaatsen in de leefomgeving bedraagt ten hoogste per jaar voor:

5.1.1.	Gebruik van eigen auto	€ 955,-	Maximaal per jaar
5.1.2.	Gebruik van een bruikleenauto voor vervoer	€ 330,-	Maximaal per jaar
5.1.3.	Bij combinatie van een aanvullende vervoersvoorziening en een vergoeding voor de kosten voor vervoer wordt een korting van 25% op de hoogte van de vergoeding toegepast.		

5.2 De hoogte van een voergoeding voor het gebruik van het Collectief Vraagafhankelijk Vervoer (CVV) bedraagt per jaar maximaal:

5.2.1.	Voor gebruik individuele taxi voor vervoer	€ 2.100,-	Maximaal per jaar
5.2.2.	Voor gebruik individuele rolstoeltaxi voor vervoer	€ 2.500,-	Maximaal per jaar

5.3 De hoogte van een vergoeding voor het aanpassen van een auto wordt vastgesteld op basis van de leeftijd van de auto en de werkelijk kosten van de autoaanpassingen bedraagt maximaal €4.000,-. Hierbij wordt uitgegaan van een levensduur van de auto van 10 jaar.

5.4 Een uitzondering op 5.3 geldt voor autostoelen die overplaatsbaar zijn. De berekening van deze vergoeding wordt niet gebaseerd op de leeftijd van de auto. De aanpassing (autostoel en andere autoaanpassingen samen) wordt volledig vergoed tot een maximum van €4.000,-. De kosten van overplaatsing van de autostoel in een nieuwe auto zijn voor kosten van de cliënt.

5.5 De hoogte van een vergoeding voor vervoer van en naar de dagbesteding bedraagt maximaal per kilometer: €0,19 per kilometer. De afstand van woning-dagbesteding wordt bepaald via de ANWB routeplanner volgens de kortste route met de auto. De afstand wordt berekend in kilometers afgerond op 1 cijfers achter de komma (100 meter).

VI. **Sportvoorziening**

6.1. De hoogte van de vergoeding voor de aanschaf en het onderhoud van een sportvoorziening bedraagt maximaal €2.800,-.

6.2. Het is 6.1. genoemde bedrag wordt niet vaker dan eens in de drie jaar verstrekt.

VII. **Bezoekbaar maken van een woning**

7.1. De hoogte van een vergoeding voor het bezoekbaar maken van een woning bedraagt maximaal €1.500,-

TOELICHTING VERORDENING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING GEMEENTE HENGELO 2025

Artikelsgewijs - waar nodig wordt per lid verdere toelichting gegeven

Artikel 1. Begripsbepalingen

Voor de duidelijkheid zijn een aantal belangrijke wettelijke definities hieronder weergegeven.

- **Aanbieder:** natuurlijke persoon of rechtspersoon die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren;
- **Algemene voorziening:** aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;
- **Begeleiding:** activiteiten gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo lang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven;
- **Cliënt:** persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet;
- **Cliëntondersteuning:** onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
- **Maatschappelijke ondersteuning:**
 - bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld;
 - ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving;
 - bieden van beschermd wonen en opvang.
- **Maatwerkvoorziening:** op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:
 - ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen;
 - ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen en andere maatregelen;
 - ten behoeve van beschermd wonen en opvang.
- **Mantelzorg:** hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;
- **Participatie:** deelnemen aan het maatschappelijke verkeer;
- **Persoonsgebonden budget (pgb):** bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden heeft betrokken;
- **Voorziening:** algemene voorziening of maatwerkvoorziening;
- **Zelfredzaamheid:** in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal (definitie)bepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals:

- **Aanvraag** (artikel 1:3, derde lid Awb): een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen;
- **Beschikking** (artikel 1:3 tweede lid Awb): een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

Het gesprek is het mondeling contact na een melding waarin het college met degene die maatschappelijke ondersteuning vraagt zijn gehele situatie inventariseert. Tijdens het gesprek wordt geïnventariseerd wat de mogelijkheden zijn van een cliënt om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk dan wel met gebruikmaking van voorliggende voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorzieningen, algemene voorzieningen of maatwerkvoorzieningen om zijn zelfredzaamheid of participatie te verbeteren of te voorkomen dat hij gebruik moet maken van beschermd wonen of opvang. Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet (in artikel 1.1.1) al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening.

Artikel 1.2. Vertegenwoordiger cliënt

In de wet (artikel 1.1.1) is de vertegenwoordiger gedefinieerd als “persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake”.

Als een cliënt niet zelfstandig in staat is tot het behartigen van zijn belangen, bijvoorbeeld als gevolg van een verstandelijke of psycho-geriatrische beperking, of omdat het om een kind gaat, kan deze vertegenwoordiger zijn plaats innemen bij het doen van de melding en het indienen van de aanvraag. Het college zal erop toezien dat de vertegenwoordiger ook werkelijk de belangen van de cliënt vertegenwoordigt. Op grond van artikel 2:2 Awb kan het college een gemachtigde (waarmee de vertegenwoordiger feitelijk gelijkgesteld kan worden) weigeren als tegen die gemachtigde ernstige bezwaren bestaan.

Artikel 1.3. Nadere regels

Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van deze Verordening.

Artikel 2.1 Melding

In artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet wordt al bepaald dat indien bij het college melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, het college deze melding onderzoekt. Deze bepaling verankert ook in de verordening dat bij het college een melding kan worden gedaan en door wie. In artikel 2.3.2, negende lid, van de wet is bepaald dat een aanvraag niet kan worden gedaan dan nadat (naar aanleiding van de melding) onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen de termijn van zes weken.

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan. In artikel 2:15 van de Awb is bepaald dat een aanvraag elektronisch (bijvoorbeeld per email) kan worden gedaan indien het bestuursorgaan kenbaar heeft gemaakt dat deze weg geopend is. De melding kan 'door of namens de cliënt' worden gedaan. Dit kan ruim worden opgevat. Naast de cliënt kan een lid uit het sociale netwerk van de cliënt de melding doen, bijvoorbeeld diens vertegenwoordiger, mantelzorger, partner, familielid, buurman of andere.

Lid 1

Met de term 'hulpvraag' is een afbakeningsbepaling gegeven. Een persoon met een hulpvraag die op grond van een andere wet kan worden beantwoord, kan direct en gericht worden doorverwezen. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan de Zorgverzekeringswet, de Wet werk en bijstand en de Leerplichtwet. Zie ook de toelichting van artikel 8, tweede lid.

Lid 3

Het derde lid geeft aan dat het college de melding registreert zodra de cliënt zijn hulpvraag helder heeft gemaakt. Onder zorgvraag wordt verstaan: door de cliënt zelf of door zijn omgeving geuite behoefte aan maatschappelijke ondersteuning.

Lid 4

In het vierde lid staat aangegeven dat niet als melding wordt aangemerkt de hulpvraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan dat uit het eerste contact kan blijken dat de burger eenvoudig kan worden verwezen naar een andere instantie, of dat de burger een voortlichting wenst over het gevoerde beleid.

Lid 5

In het vijfde lid is de verplichte ontvangstbevestiging verankerd (artikel 2.3.2., eerste lid, slotzin, van de wet). Conform artikel 4:3a van de Awb is het bestuursorgaan gehouden een elektronisch ingediende aanvraag te bevestigen. Dat kan dan ook elektronisch. Indien de melding mondeling of telefonisch is gedaan, zou dit ook kunnen worden afgesproken. Aangezien het onderzoek na een melding maximaal zes weken mag beslaan (zie artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet), is registratie en ontvangstbevestiging van de melding ook in het kader van deze termijn van belang.

Lid 6

In het zesde lid is overeenkomstig artikel 2.3.3. van de wet een uitzondering vervat voor spoedeisende gevallen. Het college is op grond van de wet verplicht in dergelijke gevallen een passende tijdelijke maatwerkvoorziening te verstrekken in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek dat volgt na de melding.

Artikel 2.2. Legitimatie

In het kader van de rechtmatigheid is het op grond van artikel 2.3.4. van de wet in ieder geval verplicht om de identiteit van de cliënt vast te stellen aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht en is de cliënt die een aanvraag doet voor een maatwerkvoorziening ook verplicht dat document ter inzage te geven. Bij de gegevensverzameling op grond van artikel 2.4. eerste en tweede lid zullen de grenzen van de Wet bescherming persoonsgegevens in acht genomen moeten worden.

Artikel 2.3. Cliëntondersteuning

Het eerste lid is een uitwerking van de wettelijke verplichting van het college in artikel 2.2.4, eerste lid, onder a, en tweede lid, van de wet. In de memorie van toelichting bij artikel 2.2.4 van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) is vermeld dat gemeenten hiermee de opdracht hebben in ieder geval een algemene voorziening voor cliëntondersteuning te realiseren, waar burgers informatie en advies over vraagstukken van maatschappelijke ondersteuning en hulp bij het verkrijgen daarvan kunnen krijgen.

In het tweede lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, derde lid, van de wet bepaald dat het college de betrokkene na de melding van de hulpvraag inlicht over de mogelijkheid van gratis cliëntondersteuning. Met de waarborg geformuleerd in lid 3 kunnen cliënten vertrouwen op de onafhankelijkheid van de cliëntondersteuning.

Artikel 2.4. Onderzoek

Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen.

Lid 1

Het eerste lid dient ter ambtelijke voorbereiding van het onderzoek op basis van de melding waarbij in samenspraak met de cliënt bekende gegevens in kaart worden gebracht en cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn.

Lid 2

De verplichting tot het overleggen van stukken, zoals vermeld in het tweede lid, is opgenomen overeenkomstig artikel 2.3.2, zevende lid, van de wet.

Lid 3

Op grond van het derde lid kan worden afgezien van het onderzoek indien dat een onnodige herhaling van reeds gebeurde zaken zou betekenen.

Lid 4

In het vierde lid is opgenomen dat het CIMOT het onderzoek uitvoert in het kader van beschermd wonen en maatschappelijke opvang. Voor beschermd wonen wordt gewerkt met een centrumgemeente constructie. Voor de gemeente Hengelo is de gemeente Enschede de centrumgemeente. Centrumgemeente Enschede heeft samen met de regiogemeenten (waaronder) gekozen voor een centraal meld- en intakepunt (het CIMOT). Het CIMOT draagt zorg voor beoordelen van een melding beschermd wonen en maatschappelijke opvang en het onderzoek dat daar eventueel uit voortvloeit.

Artikel 2.5. Gesprek

Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en kan worden gezien als een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, onder a, van de wet, waarbij onder meer is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels vaststelt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 2.1.2 bedoelde plan en de door het college te nemen besluiten of te verrichten handelingen.

Lid 1

De onderdelen van het eerste lid zijn overeenkomstig de opsomming in artikel 2.3.2 van de wet opgenomen. In artikel 2.3.2, eerste lid van de wet, wordt niet de aanduiding “het gesprek” gebruikt maar “een onderzoek in samenspraak met degene door of namens wie de melding is gedaan en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers dan wel diens vertegenwoordiger”. De memorie van toelichting op deze bepaling (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 143) verduidelijkt dat voor een zorgvuldig onderzoek veelal sprake zal zijn van enige vorm van persoonlijk contact met betrokkene of een vertegenwoordiger van betrokkene, aangezien daardoor een adequaat totaalbeeld van de betrokkene en zijn situatie verkregen kan worden. Het eerste lid bepaalt daarom dat het onderzoek moet plaatsvinden in samenspraak met betrokkene. Met betrokkene wordt in ieder geval bedoeld de cliënt of zijn vertegenwoordiger, waar mogelijk de mantelzorger(s) en desgewenst familie. De vorm van het onderzoek is vrij.

Algemene voorzieningen zijn voorzieningen die voor de inwoners vrij toegankelijk zijn, eventueel met een lichte toegangstoets. Dat wil zeggen dat ze geen toestemming van de gemeente nodig hebben om er gebruik van te maken. Algemene voorzieningen kunnen collectief (soms doelgroep gericht) en individueel zijn en zijn voorliggend dan wel aanvullend. Voorbeelden van collectieve algemene voorzieningen die door de gemeente worden gefinancierd zijn voorzieningen voor ontmoeting, voorlichting, taallessen en sociale vaardigheidstrainingen

Lid 2

In het tweede lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, vijfde lid, van de wet verankerd dat het college een door of namens de cliënt ingediend persoonlijk plan betreft bij het onderzoek.

Het gesprek vindt zo mogelijk bij de cliënt thuis plaats. Indien woningaanpassingen nodig zijn, is dat zeker essentieel om de thuissituatie goed te kunnen beoordelen en doeltreffende oplossingen te vinden.

Lid 4

Het gesprek is hoofdregel en hoeft uiteraard niet plaats te vinden als dit niet nodig is. Het kan bijvoorbeeld om een cliënt gaan die al bekend is bij de gemeente en een eenvoudige ‘vervolgvraag’ heeft.

Artikel 2.6 Eigen kracht en sociaal netwerk

Eigen kracht en het sociale netwerk rondom iedere inwoner speelt voor het college een belangrijke rol is het bepalen welke hulp naar aard en omvang nodig is.

Lid 1

In het eerste lid wordt bepaald dat dat eigen kracht, het sociale netwerk, algemene voorzieningen of andere voorzieningen meespelen in het onderzoek van het College naar welke hulp en naar welke omvang hulp wordt ingezet. In sub a wordt de betekenis van 'sociaal netwerk' uiteengezet.

Lid 2

In het tweede lid wordt bepaald dat het College uitgaat van eigen kracht en het sociale netwerk voor het onderlinge zorg dragen voor de gebruikelijke hulp.

Lid 3

In het derde lid van er onderscheid gemaakt tussen gebruikelijke hulp en bovengebruikelijke hulp. Gebruikelijke hulp, zoals omschreven in het tweede lid, kan normaliter geleverd worden door het sociale netwerk of via eigen kracht. Wanneer de hulp die nodig is intensiever is dat gemiddeld gebruikelijk in vergelijking met een gezond persoon van dezelfde leeftijd, wordt gesproken van bovengebruikelijk hulp.

Lid 4

In het vierde lid wordt bepaald dat bovengebruikelijke hulp kan leiden tot de inzet van een individuele voorziening. Echter kan aan de hand van vier vragen door het College worden bepaald dat bovengebruikelijk hulp onder eigen kracht valt. Dit kan ertoe leiden dat er voor de bovengebruikelijke hulp geen individuele voorziening wordt toegekend.

Lid 5

In het vijfde lid wordt bepaald dat het aanspreken van voor/door de cliënt afgesloten aanvullende voorziening valt onder eigen kracht.

Artikel 2.7. Verslag

Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure en is overeenkomstig artikel 2.3.2, achtste lid, van de wet opgenomen. Het verslag kan worden gezien als een onderdeel van het ondersteuningsplan.

Lid 2

Het tweede lid borgt dat altijd verslag wordt opgemaakt. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, p. 32-33) staat dat de gemeente aan de cliënt een weergave van de uitkomsten van het onderzoek verstrekt om hem in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening. Dat moet in beginsel schriftelijk. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt.

Artikel 2.8. Aanvraag

Ook deze bepaling is een uitwerking van artikel 2.1.3, eerste lid, en tweede lid, onder a, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval bepaalt op welke wijze wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. De wet bepaalt dat het college binnen twee weken na de ontvangst van de aanvraag de beschikking moet geven (artikel 2.3.5, tweede lid). In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze verordening wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

In artikel 2.8. van deze verordening is bepaald dat naast de cliënt alleen een daartoe door hem gemachtigd persoon of een vertegenwoordiger (zie voor een definitie van vertegenwoordiger de toelichting onder artikel 1 lid t) een aanvraag kan indienen. Dit is minder ruim dan de kring van personen rond de cliënt die een melding kan doen. Aangezien het hier gaat om de formele aanvraag om een beschikking in de zin van de Awb, is hier de formele eis van machtiging of vertegenwoordiging gesteld.

Lid 2

Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten is in het tweede lid de mogelijkheid opgenomen om een door de cliënt ondertekend verslag als aanvraag aan te merken.

Artikel 2.9. Extern deskundigenonderzoek

In artikel 2.3.8, derde lid, van de wet is een medewerkingsplicht opgenomen. De cliënt is verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

Lid 1

In lid 1 is bepaald het college bevoegd is om de cliënt op te roepen in persoon te verschijnen op een door het College te bepalen plaats en tijdstip en te laten onderzoeken en/of ondervragen door een of meer daartoe

aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van het onderzoek. Het college mag dus geen gegevens (doen) opvragen waarin hij uit anderen hoofde geïnteresseerd is. Het is bij de adviesaanvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt, zodat duidelijk is voor de cliënt en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

Artikel 2.10. Beslistermijnen

Het gaat hier om een wettelijke termijn. In artikel 2.3.5 tweede lid van de wet staat vermeld dat het college de beschikking geeft binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 2.11. Inhoud beschikking

Uitgangspunt van de wet is dat de cliënt een maatwerkvoorziening in 'natura' krijgt. Indien gewenst door de cliënt bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een budget.

Lid 2 en Lid 3

Onder het tweede lid, sub a, en derde lid, sub a geldt dat het beoogde resultaat bijvoorbeeld 'mobiliteit' is en niet 'een scooter'.

Onder het tweede lid, sub b, en derde lid, sub d valt onder de term 'duur' valt ook de termijn waarop een voorziening technisch is afgeschreven.

Lid 4

Het vierde lid dient uitsluitend ter informatie aan de cliënt. Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. Dat loopt immers via het CAK, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. Zie artikel 12 en artikel 2.14, zesde lid, van de wet, waarin is bepaald dat de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget, met uitzondering van die voor opvang, wordt vastgesteld en voor de gemeente geïnd door het CAK.

Artikel 3.1 Voorliggend op maatwerkvoorziening

Een algemene voorziening kan in de daarvoor geschikte situaties een voorliggend en volwaardig alternatief zijn voor een maatwerkvoorziening. Of dit in een individueel geval ook zo is, onderzoekt de gemeente indien door of namens een betrokkene een melding is gedaan bij de gemeente dat deze maatschappelijke ondersteuning nodig heeft. Een cliënt die naar het oordeel van het college voor een specifieke vorm van ondersteuning gebruik kan maken van een algemene voorziening waarbij deze ondersteuning als een passende ondersteuning wordt aangemerkt, komt dus niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening voor die ondersteuning.

Artikel 4.1.1. Voorwaarden maatwerkvoorzieningen beperking zelfredzaamheid of participatie

Het verstrekken van een maatwerkvoorziening heeft als doel een beperking in de zelfredzaamheid en participatie te compenseren, zodanig dat de cliënt in de eigen leefomgeving kan blijven. Omdat de behoeften en passende oplossingen kunnen verschillen is het niet wenselijk en mogelijk een limitatieve opsomming in de verordening op te nemen.

Lid 3

Het derde lid betreft een 'kan'-bepaling en weet eveneens zijn grondslag in artikel 2.1.3, (eerste lid en) tweede lid, aanhef en onder a, van de wet. In de memorie van toelichting is bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, p. 148) opgemerkt dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een hekkensluis is:

"Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen."

Deze passage in het bijzonder - maar gelezen in samenhang met de verdere parlementaire geschiedenis - biedt een onderbouwing om het begrip 'voorzienbaarheid' in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een maatwerkvoorziening. Zoveel volgt ook uit de passages in de parlementaire geschiedenis waaruit blijkt dat de wetgever aan heeft willen sluiten bij de huidige rechtspraak op dit punt (zie in het bijzonder de nadere memorie van antwoord, Kamerstukken I 2013-14, 33841, nr. J, p. 18). Hieruit volgt verder dat met artikel 4.1.1., tweede lid, nadrukkelijk geen (verkapte) inkomenstoets is - of kan worden - beoogd. Ook op grond van de wettekst en blijkens de parlementaire geschiedenis is hiervoor namelijk uitdrukkelijk geen ruimte gelaten (zie verder de nota naar aanleiding van het verslag, Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 34, p. 24). Gelet op artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder a, van de wet, de genoemde wetsgeschiedenis en de

huidige jurisprudentie is het van belang een expliciete grondslag te hebben voor afwijzing van een maatwerkvoorziening waarbij de ‘voorzienbaarheid’ een rol speelt. Het derde lid voorziet in een dergelijke grondslag. Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is de weigeringsgrond als ‘kan’-bepaling vormgegeven; het college van burgemeester en wethouders is daarmee altijd gegeven een inhoudelijke afweging te maken bij iedere individuele aanvraag.

Artikel 4.1.2. Voorwaarden maatwerkvoorzieningen Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang

Het verstrekken van een maatwerkvoorziening beschermd wonen of maatschappelijke opvang heeft als doel een beperking in de zelfredzaamheid en participatie te compenseren, zodanig dat de cliënt in de eigen leefomgeving kan blijven. Omdat de behoeften en passende oplossingen kunnen verschillen is het niet wenselijk en mogelijk een limitatieve opsomming in de verordening op te nemen.

Gezien de centrumgemeente constructie is ervoor gekozen om de gemeente Enschede mandaat te verlenen betreffende de toekenning van een maatwerkvoorziening. Bij de afweging wordt gebruik gemaakt van de bepalingen van de Verordening Wet Maatschappelijke Ondersteuning van de centrumgemeente Enschede. Er vindt periodiek overleg plaats tussen de gemeente Hengelo en de centrumgemeente Enschede waarbij de samenwerking en afspraken worden geëvalueerd.

Artikel 4.1.3. Aanvullende voorwaarden

Lid 1

Als er al eerder een maatwerkvoorziening is verstrekt en deze voorziening biedt nog voldoende ondersteuning en is nog niet technisch afgeschreven, dan komt de cliënt niet opnieuw in aanmerking voor een maatwerkvoorziening. De noodzaak is dan niet aanwezig:

- tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan cliënt zijn toe te rekenen;
- als de eerder verstrekte voorziening niet langer de oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning en dit niet te voorzien was.

Lid 2

Als het college vaststelt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, zal het college kiezen voor de goedkoopst doelmatige voorziening in natura die zij ingekocht heeft. Voorop staat dat de voorziening adequaat (doelmatig) is om bij te dragen aan de ondersteuningsbehoefte. Als er echter meerdere varianten mogelijk zijn, kiest het college voor de goedkoopste variant in natura. Als de individuele situatie daar om vraagt kan onder voorwaarden ook een Pgb verstrekt worden.

Lid 3

Als een cliënt op grond van de voorwaarden zoals genoemd in artikel 4.1.1. van de Verordening in aanmerking komt voor een bepaalde maatwerkvoorziening, kan de cliënt zelf kiezen bij welke, door de gemeente voor die voorziening gecontracteerde zorgaanbieder, hij zijn zorg af wil nemen. Hierbij wordt de notitie gemaakt dat deze gecontracteerde zorgaanbieder plek moet hebben voor de cliënt. Anders kan het voorkomen dat de cliënt langere periode moet wachten tot hij/zij bij de gewenste aanbieder terecht kan, of moet de cliënt uitwijken naar een andere zorgaanbieder.

Lid 4

In het vierde lid is vastgesteld wanneer een maatwerkvoorziening niet wordt toegekend:

- Sub a: Het is voor het college belangrijk dat het objectief kan vaststellen of de voorziening noodzakelijk is. Als een cliënt zich op een zodanig moment meldt dat dit niet meer mogelijk is, dan komt dat voor rekening en risico van de cliënt. Bovendien blijkt hier dan ook uit dat de cliënt in staat is gebleken zelf met oplossingen te komen voor zijn probleem, zodat ondersteuning door het college niet aan de orde is.
- Sub b: De inzet van maatwerkvoorzieningen kan onderdeel uitmaken van een ondersteuningsplan, waar behalve de maatwerkvoorziening ook inzet van de cliënt wordt verwacht, gebruik van algemene voorzieningen of deelname aan bepaalde activiteiten. Als een cliënt weigert om aan een dergelijk ondersteuningsplan mee te werken die het college noodzakelijk vindt voor het bereiken van de resultaatgebieden, of niet meewerkt aan de uitvoering daarvan, kan dit tot gevolg hebben dat ook de maatwerkvoorziening wordt geweigerd.
- Sub c: In sommige gevallen gebruiken mensen al jaren door hen zelf bekostigde voorzieningen en melden zich voor een aanspraak op een maatwerkvoorziening na het optreden van een beperking. In voorkomende gevallen kan dat leiden tot de conclusie dat het optreden van die beperking geen meerkosten met zich meebrengt.
- Sub d: Een voorziening moet veilig zijn en geen gezondheidsrisico's met zich meebrengen voor hemzelf of een ander. Zo zal bijvoorbeeld iemand die geen verkeersinzicht heeft niet in aanmerking kunnen komen voor een aangepaste auto of een snelle scooter.

Artikel 4.2.1. Voorwaarden voor Pgb

Lid 1

Op grond van artikel 2.3.6 van de wet moet de cliënt voldoen aan een aantal voorwaarden om in aanmerking te kunnen komen voor een Pgb. Deze zijn:

- hij moet, al dan niet met ondersteuning, in staat zijn om een Pgb te beheren. Dat wil zeggen dat hij de administratieve verantwoordelijkheden aankan, maar ook kan bepalen wat hij nodig heeft en door hem ingeschakelde personen kan aansturen;
- hij kan motiveren waarom hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een Pgb wenst te ontvangen;
- de diensten, hulpmiddelen e.d. die hij met het Pgb wenst in te kopen worden veilig, doeltreffend en cliëntgericht verstrekt en dragen bij aan het behalen van het beoogde resultaat.

Om te kunnen vaststellen of de cliënt aan deze voorwaarden voldoet, wordt van de cliënt verwacht dat hij een gemotiveerd verzoek indient als hij voor een Pgb in aanmerking wil komen. Aan dit verzoek wordt een aantal eisen verbonden, dat is opgenomen in het eerste lid.

Lid 2

In het tweede lid zijn de tien punten Pgb-vaardigheid vastgelegd, overeenkomend met de tien punten Pgb-vaardigheid zoals uitgedragen door de Rijksoverheid.

Voor het verkrijgen van een Pgb moet de cliënt Pgb-vaardig zijn. Dit betekent bijvoorbeeld dat de cliënt weet welke zorg hij of zij nodig heeft. En hoe de cliënt goede afspraken maakt met een zorgverlener. De gemeente controleert aan de hand van de 10 punten Pgb-vaardigheid of de cliënt Pgb-vaardig is.

Lid 3

Het tweede lid geeft aan dat het college op grond van artikel 2.3.6 van de wet een Pgb kan verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken.

Lid 4

Het vierde lid bepaalt dat het in beginsel niet mogelijk is om achteraf kosten te declareren.

Lid 5

Een aanvraag voor een Pgb kan geweigerd worden voor zover de kosten van het Pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent dus niet bij voorbaat dat het Pgb om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het Pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen doordat de gemeente vanwege inkoopvoordelen maatwerkvoorzieningen goedkoper zal kunnen leveren dan wanneer iemand zelf ondersteuning inkoopt met een Pgb. Daarbij kan gedacht worden aan vervoers- of opvangvoorzieningen.

In het vijfde lid is ook bepaald dat het college een Pgb kan weigeren indien het college eerder een beslissing voor het verstrekken van een maatwerkvoorziening of Pgb heeft herzien in verband met het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, het niet voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de maatwerkvoorziening of Pgb of een onjuiste besteding van een Pgb.

Lid 6

In het zesde lid is bepaald dat een Pgb niet mogelijk is bij de volgende situaties:

- Als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet is er nog geen sprake van geïndiceerde ondersteuning. In zo'n geval is de ondersteuning niet mogelijk via een Pgb. Zodra het reguliere onderzoek is afgerond en een maatwerkvoorziening blijkt aan de orde, dan kan de cliënt uiteraard wel een verzoek indienen voor een Pgb.
- Besteding van een Pgb in het buitenland is alleen mogelijk als hiervoor expliciet vooraf toestemming is gegeven. Het college zal hierbij toetsen of de besteding van het Pgb past binnen het ondersteuningsplan en de te behalen resultaatgebieden.
- Een Pgb is niet mogelijk voor de betaling van een persoon die hem begeleidt met het beheer van het Pgb. Ook mogen er van het Pgb geen administratiekosten worden betaald.
- Wanneer er twijfels zijn over de integriteit van de zorgverlener, waarvoor in lid e van dit artikel is beschreven wanneer dit zich in ieder geval voordoet.

Lid 7

In het zevende lid is bepaald dat een Pgb-beheerder alleen kan worden aangesteld wanneer:

- De Pgb-beheerder niet ook de uitvoerder is van de ondersteuning. Hierop kan, naar oordeel van het college, een uitzondering worden gemaakt. Dit gebeurt enkel wanneer het college dit passend vindt, bijvoorbeeld gezien de situatie van de cliënt.
- De Pgb-beheerder geen belangenverstrengeling heeft met de Pgb-aanbieder;
- De Pgb-beheerder de belangen van de cliënt voldoende kan behartigen;
- De Pgb-beheerder de aan het Pgb verbonden taken kan uitvoeren; hiervoor gelden ook de tien punten Pgb-vaardigheid, zoals omschreven in lid 2 van dit artikel in de Verordening.

Lid 8

In het achtste lid is vastgesteld dat het Pgb niet besteed dient te worden. De punten omschreven zoals dit lid vallen niet onder de te bekostigen zaken, zoals is vastgelegd in artikel 2.3.6. lid 1 tot en met 4.

Lid 9

Het Pgb is in zijn geheel niet vrij besteedbaar en dient volledig te worden gebruikt voor de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen waarvoor het Pgb is afgegeven door de gemeente.

Artikel 4.2.2. Professionele ondersteuning

In de Verordening is opgenomen dat voor de vaststelling van de hoogte van het Pgb ook bepalend is of de ondersteuning wordt geleverd op professionele basis of in het sociaal netwerk. In dit artikel is uitgewerkt wat onder professionele ondersteuning wordt verstaan. Ook is in dit artikel opgenomen wanneer er sprake is van informele ondersteuning.

Lid 1

In het eerste lid gaat het om een aanbieder die niet gecontracteerd is door de gemeente. Deze organisatie kan desondanks als professionele organisatie worden aangemerkt als deze aan de onder lid 1 genoemde cumulatieve voorwaarden voldoet. Onder de kwaliteitseisen vallen bijvoorbeeld:

- inzet van voldoende gekwalificeerd personeel;
- een adequate klachtenregeling;
- beschikt over een agressieprotocol;
- het kunnen continueren van zorg, door het hebben van genoeg medewerkers om achtervang te waarborgen;
- ingeschreven in BIG-register, als dat voor de betreffende dienstverlening vereist is.

Lid 2

In het tweede lid gaat het om zelfstandig werkende hulpverlener (zelfstandige zonder personeel of freelancer). Deze moet ingeschreven staan bij de Kamer van Koophandel voor de betreffende werkzaamheden en ook door de belastingdienst worden aangemerkt als ondernemer. Daarnaast is een aantal, cumulatieve kwaliteitseisen genoemd, die vergelijkbaar zijn met de kwaliteitseisen die aan een organisatie worden gesteld. Er mag geen sprake zijn van eerste- of tweedegraads bloed- of aanverwantschap met de cliënt en er moeten marktconforme tarieven in rekening worden gebracht. Hier is aansluiting gezocht bij de regelgeving voor de Wet langdurige zorg en de zorgverzekeringswet. Voor het resultaatgebied, beschermd wonen en maatschappelijke opvang is in dat geval geen professioneel tarief mogelijk, omdat het als zelfstandige zonder personeel/freelancer niet mogelijk is dit resultaatgebied te bieden. Om aan te tonen dat een freelancer of zelfstandige zonder personeel (ZZP-er) door de belastingdienst wordt aangemerkt als ondernemer, kan hij een zogenaamde VAR-wuo-verklaring bij de belastingdienst aanvragen. Hij is dit echter niet verplicht, maar dit brengt zowel voor de cliënt als voor de hulpverlener risico's met zich mee.

Lid 3

In het derde lid is uitgewerkt wanneer er sprake is van informele ondersteuning. Dit is het geval wanneer niet wordt voldaan aan de voorwaarden zoals genoemd in het eerste en het tweede lid, of wanneer de ondersteuning wordt geboden door een persoon die tot het sociale netwerk van de aanvrager behoort. Daarnaast kan er ook sprake zijn van informele hulp wanneer er taken worden overgenomen die door de aanvrager niet meer aangeleerd kunnen worden. Er is hier alleen sprake van informele hulp wanneer ook aan minstens één van de twee andere voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 4.2.3. Tarief Pgb

In artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een Pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De maximale hoogte van een Pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Lid 1

De hoogte van het Pgb wordt bepaald aan de hand van het ingediende ondersteunings- en budgetplan en aan de hand van vastgestelde maximale Pgb-tarieven. Sub b is gebaseerd op artikel 2.1.3. lid 2 onder b van de wet. Hierin staat dat het Pgb toereikend moet zijn.

Lid 2

Voor de hoogte van het Pgb is ook bepalend of de ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele hulpverlener/zorgorganisatie (professionele ondersteuning) of bij iemand uit de eigen familie of sociale netwerk (informele ondersteuning).

Lid 3

Als door de verstrekking van een Pgb geen algemeen gebruikelijke voorziening meer hoeft te worden gekocht of gebruikt, dan treedt een financiële besparing op voor de cliënt. De hoogte van die besparing kan in mindering worden gebracht op het Pgb.

Lid 4

Het vierde geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor Pgb's voor afzonderlijke maatwerkvoorzieningen. Het maximum budget voor professionele dienstverlening is afgeleid van de kostprijs voor de voorziening in natura, die het college is verschuldigd voor de maatwerkvoorziening. Het budget is hieraan niet gelijk, omdat aan gecontracteerde aanbieders zware eisen worden gesteld onder andere met betrekking tot zorgcontinuïteit, regeling klachtrecht en medezeggenschap en inzet competent personeel die kostprijsverhogend werken. De hoogte voor het Pgb bij huishoudelijke hulp en begeleiding wordt bepaald aan de hand van de hoogste periodiek van de geldende CAO, geldend op basis van de functievoorwaarden. Dit dient vermeerderd te worden met vakantietoeslag en de tegenwaarde van de verlofuren.

Daarnaast zijn de overheadkosten van kleine aanbieders en ZZP'ers in het algemeen lager dan die van gecontracteerde aanbieders, omdat deze aanbieders aan allerlei eisen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een contract. Om deze reden is er verschil in het percentage van de kostprijs waaraan de dienstverlener bijdraagt, zoals vermeld in sub d van dit lid. Hiervoor wordt aangesloten bij de geldende CAO.

Bij ondersteuning door het sociale netwerk wordt uitgegaan van lagere tarieven, omdat in dat geval sprake is van het ontbreken van kosten die professionele dienstverleners wel hebben. Te denken valt aan overheadkosten, verzekeringen en pensioenvoorzieningen. Hierbij is aansluiting gezocht bij de Regeling Langdurige zorg, artikel 5.22 lid 1. Hier wordt ook uitgegaan van een tarief van € 20,- per uur. Daarnaast kan een financiële tegemoetkoming worden verstrekt op grond van artikel 2, sub a en b van de Uitvoeringsregeling Wmo. De cliënt die een dergelijke tegemoetkoming ontvangt, sluit geen zorgovereenkomst met de Pgb-zorgverlener, maar dient hiervoor een verklaring in bij de SVB. In de bijlage wordt verder uitgewerkt hoe de financiële tegemoetkoming berekend wordt. De hoogte van een Pgb voor dienstverlening is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

Artikel 4.3.1. hoogte financiële tegemoetkoming

In dit artikel is uitgewerkt dat het college in bepaalde situaties een financiële tegemoetkoming kan verstrekken om te komen tot een passende bijdrage voor cliënt. In de bijlage wordt de hoogte van deze tegemoetkomingen nader uitgewerkt.

Artikel 4.4.1. eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen

De gemeente mag van cliënten een bijdrage in de kosten vragen voor maatwerkvoorzieningen in natura alsmede voor algemene voorzieningen. In dit artikel wordt de bijdrage in de kosten voor een maatwerkvoorziening geregeld. De bijdragen in de kosten van maatwerkvoorzieningen zijn gelimiteerd tot een bedrag gelijk aan de kostprijs van de voorziening. Het bedrag per bijdrageperiode per maand is gelijk aan die genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit 2.1.4a lid 4 van de wet, waarbij het de bedoeling is dat de maximale bijdrage wordt geheven die de wetgever beoogd heeft.

Lid 2

In het tweede lid is de mogelijkheid van artikel 2.1.5, om de bijdrage ook aan de ouders van minderjarige cliënten op te leggen, benut.

Lid 3

In het Uitvoeringsbesluit is bepaald dat voor rolstoelen geen eigen bijdrage is verschuldigd. Voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van de cliënt die jonger is dan 18 jaar mag het college geen bijdrage in de kosten opleggen. Er is een uitzondering in geval een woningaanpassing wordt verleend.

Lid 4

Over een financiële tegemoetkoming wordt niet alsnog een eigen bijdrage betaald.

Lid 5

Bij dienstverlening geldt dat de eigen bijdrage verschuldigd is over iedere periode waarin dienstverlening is geboden. Ook als bijvoorbeeld een week geen dienstverlening is geboden, maar de andere weken wel, is een cliënt een eigen bijdrage verschuldigd. In hoeverre de kostprijs van de dienstverlening hierdoor wijzigt, is afhankelijk van het contract dat de gemeente met de dienstverlener heeft afgesloten. Zodra de indicatie voor de dienstverlening wordt ingetrokken, vervalt ook de verschuldigdheid van de eigen bijdrage. Er is een bijdrage verschuldigd zolang de maatwerkvoorziening wordt gebruikt of kan worden gebruikt. Als cliënt de beschikking heeft over een maatwerkvoorziening in natura, maar deze niet daadwerkelijk gebruikt, moet hij dus wel een eigen bijdrage betalen. Hierbij geldt dat de eigen bijdrage nooit hoger kan zijn dan de kostprijs van de voorziening. In het vijfde lid is bepaald wat onder de kostprijs van een maatwerkvoorziening in natura en een Pgb wordt verstaan. De bijdrage in kosten voor een maatwerkvoorziening mag niet hoger zijn dan de kostprijs. De cliënt betaalt dus niet meer dan de gemeente zelf verschuldigd is voor de maatwerkvoorziening.

Lid 6

Indien aan een cliënt een Pgb verstrekt is, is de kostprijs gelijk aan de hoogte van dat budget.

Lid 7

Het Pgb dat wordt uitgekeerd zal gelijk zijn aan de kosten die met de Pgb gemaakt dienen te worden.

Lid 8

Binnen de basisondersteuning wordt voor de Wmo een Eigen Bijdrage geheven wanneer er sprake is van een duurzame hulpverleningsrelatie. Er is bijvoorbeeld sprake van een duurzame hulpverleningsrelatie:

- Wanneer de cliënt een hulpverlener heeft die arbeid verricht. Dit kan iemand zijn die de cliënt helpt met de administratie;
- wanneer een cliënt een vaste begeleider of hulp heeft;
- Wanneer de hulpverlener voor een langere periode bij de cliënt komt. Het is dus geen tijdelijke oplossing na bijvoorbeeld een ziekenhuisopname.

In dit lid is ook opgenomen voor welke onderdelen van de Basisondersteuning dit lid geldt. Dit betekent dat niet voor alle diensten in de Basisondersteuning een Eigen Bijdrage geheven wordt.

Lid 9

De bijdrage in de kosten wordt opgelegd en geïnd door het CAK volgens de regels van het Uitvoeringsbesluit.

Artikel 4.4.2. Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang

Lid 1

De bijdrage voor verblijf in de opvang of beschermd wonen wordt vastgesteld op het toegestane maximumbedrag in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, met dien verstande dat de bijdrage niet meer bedraagt dan de kostprijs.

Lid 2

In het tweede lid is geregeld dat de eigen bijdrage voor de opvang met verblijf of beschermd wonen ook blijft doorlopen bij tijdelijke afwezigheid van de cliënt. Immers, de cliënt houdt de beschikking over de plek/woonruimte binnen de opvang en ook de overige kosten voor de opvang blijven gewoon doorlopen, al maakt de cliënt er feitelijk geen gebruik van. Dit is vergelijkbaar met de situatie waarin een persoon een huis huurt: ook dan zal hij de huur door moeten blijven betalen als hij op vakantie gaat of in een ziekenhuis wordt opgenomen.

Lid 3

De vaststelling en inning van eigen bijdragen voor maatwerkvoorzieningen is centraal belegd bij het CAK. Met één organisatie bestaat zicht op de eigen bijdragen die een cliënt of één huishouden moet betalen en wordt het mogelijk om die, waar nodig, te beperken en kan cumulatie worden voorkomen.

Artikel 4.4.3. Ritbijdrage CVV

Voor het gebruik van het collectief vervoer wordt een ritbijdrage gevraagd die aansluit bij het regulier openbaar vervoer. Iemand moet, met het totaal aan Wmo vervoersvoorzieningen, in aanvaardbare mate kunnen deelnemen aan het leven van alle dag.

Lid 3

De bedragen die vermeld staan onder het tweede lid, worden met ingang van 1 januari 2025 jaarlijks aangepast, gelijk aan de tariefwijziging van het openbaar vervoer, zoals die door de Provincie Overijssel wordt vastgesteld.

Lid 4

De reikwijdte van het CVV is maximaal 25 kilometer rond het woonadres voor een enkele rit. Langere ritten dienen met de Valys geboekt te worden.

Artikel 4.5.1. Waardering mantelzorgers

Artikel 2.1.6 van de wet stelt dat het moet gaan om mantelzorgers van cliënten in de gemeente. Artikel 1.1.1 van de wet definieert een cliënt als een persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening, maatwerkvoorziening of Pgb, of door of namens wie een melding is gedaan. Het gaat dus ook om mantelzorgers van cliënten die een hulpvraag hebben aangemeld, ook al is daar geen voorziening op basis van deze wet uitgekomen. Voorts is de woonplaats van de cliënt bepalend, zodat het dus ook mantelzorgers kan betreffen die in andere gemeenten wonen.

Lid 1

De gemeente Hengelo houdt de waardering voor mantelzorgers in stand, maar dan wel in de vorm van ondersteuning op maat. Dit houdt in dat ook de mantelzorger bij het onderzoek aan de "keukentafel" betrokken dient te worden. Niet alleen om te horen wat die mantelzorger bijdraagt aan de zorg, maar ook wat die daarbij zelf aan ondersteuning nodig heeft om die rol te (kunnen) blijven vervullen. Hiermee worden de mantelzorgers beter ondersteund en wordt voorkomen dat zij uitvallen.

Lid 2

Het college ziet daarom af van een vaste financiële tegemoetkoming of standaard waardering voor alle mantelzorgers.

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningplicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen. Die eisen zullen ook betrekking kunnen hebben op de deskundigheid van het in te schakelen personeel. De regering benadrukt in de memorie van toelichting op artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) dat de kwaliteitseisen die zijn vervat in de artikelen 3.1 e.v. van de wet en die zich rechtstreeks tot aanbieders richten, daarbij uitgangspunt zijn. De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning.

Lid 1

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt.

Lid 2

In het tweede lid is bepaald welke verdere eisen er zijn gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. Ook wordt in dit lid als eis gesteld dat de aanbieder adequaat verzekerd dient te zijn, dat er een VOF kan worden uitgevraagd en dat de aanbieder fiscaal gezond dient te zijn.

Lid 3

Het in het derde lid genoemde periodieke cliëntervaringsonderzoek is verplicht op grond van artikel 2.5.1, eerste lid, van de wet.

Lid 4

In het vierde lid is opgenomen dat de aanbieder dient te beschikken over een onafhankelijke klachtencommissie, een vertrouwenspersoon en een klachtenregeling. Over de klachtenregeling dient actief geïnformeerd te worden richting de cliënt.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Algemeen Op 1 juni 2017 is het gewijzigde uitvoeringsbesluit Wmo 2015 in werking getreden. Er is een nieuw artikel 5.4 toegevoegd aan het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 dat tot doel heeft dat een gemeente een reële prijs betaalt voor een Wmo dienst, waarmee de aanbieder kan voldoen aan de gemeentelijke eisen van kwaliteit en continuïteit van deze dienst en de arbeidsrechtelijke verplichtingen aan de beroepskracht die deze dienst verleent aan de cliënt.

Lid 1

In dit artikel is geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4. van de wet, of een vaste prijs vaststelt of een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Indien het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Lid 2

Bij het vaststellen van de prijs dient het college rekening te houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet en met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeenten. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt indien de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Lid 3

Het college moet de vaste prijs of de reële prijs minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijscomponenten. De opsomming in dit lid is niet uitputtend. De gemeente kan er elementen aan toevoegen.

Lid 4 en 5

Deze leden zijn niet verplicht op grond van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 en zijn hier opgenomen ter wille van de leesbaarheid en de samenhang van het hele artikel 5.1.2. Het vierde lid biedt het college de mogelijkheid om geen vaste of reële prijs te bepalen op basis van de genoemde kostprijs-elementen maar de bepaling van de hoogte van een reële prijs over te laten aan de inschrijvende partijen. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad. Het college bepaalt met welke derde hij een overeenkomst aangaat (vijfde lid). Hieronder wordt verstaan een aanbieder, te weten een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die jegens het college gehouden is een voorziening te leveren (zie artikel 1.1.1 van de wet en artikel 1 van de toelichting bij deze verordening). Het overeenkomen van contracten is het primaat van het college. Het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 treedt dan ook niet in de contractvrijheid van het gemeentebestuur. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Artikel 5.2.1. Klachtregeling en medezeggenschapsregeling

De gemeente is op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In het eerste lid is een bepaling opgenomen over het gemeentelijke klachtrecht. Deze bepaling is niet verplicht op grond van deze wet en is hier opgenomen in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van cliënten te geven. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met de eenvoudige bepaling van het eerste lid worden volstaan. In het tweede lid is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet).

In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeentambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder). Het ligt voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

Lid 2

In het tweede lid zijn een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot de afhandeling van klachten door aanbieders goed wordt uitgevoerd

Lid 3

In het derde lid zijn instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 5.2.2. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

In artikel 3.4, eerste lid, van de wet is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de wet is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet. In aanvulling op het bovenstaande regelt artikel 5.2.2. dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen en dat de toezichthoudend ambtenaar deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld. Overeenkomstig het vierde lid kan het college bij nadere regels bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

Lid 1 en 2

De eerste twee leden van dit artikel geven uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de wet.

Lid 3

Het college betreft een adviesraad en een Cliëntenraad bij de uitvoering van het beleid maatschappelijke ondersteuning.

Lid 4

In de Verordening Adviesraad Sociaal Domein en de Cliëntenraad Minima en Wmo is de inspraak en medezeggenschap geregeld.

Artikel 5.3.2. recht op uitdagen

Artikel 2.6.7 lid 1 Wmo 2015 maakt het mogelijk dat ingezetenen en maatschappelijke initiatieven in aanmerking komen voor het uitvoeren van taken op grond van de Wmo 2015. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald welke eisen gelden voor het door ingezetenen en maatschappelijke initiatieven laten uitvoeren van taken van het college en op welke wijze en aan de hand van welke voorwaarden de effecten worden geëvalueerd. Hiermee wordt het, naar Brits voorbeeld, mogelijk dat een ‘right to challenge’ wordt toegepast. Het College hecht veel waarde aan initiatieven van inwoners en wil graag dat deze initiatieven ook tot uiting komen. Daarom moeten inwoners de gemeente kunnen uitdagen om (een deel van) de maatschappelijke ondersteuning, beter uit te voeren dan de gemeente dat doet. of de door de gemeente gecontracteerde maatschappelijke partners. Door deze mogelijkheid ook in de verordening om te nemen onderstreept het College het belang van inwoners die initiatief nemen.

Artikel 6.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Dit artikel is een herhaling van hetgeen vermeld staat in artikel 2.3.8 van de wet.

Artikel 6.2. Herziening of intrekking

Lid 1

Het eerste lid is een herhaling van hetgeen al in de tekst van de wet is opgenomen (artikel 2.3.10).

Lid 2

Het tweede lid is een ‘kan’ bepaling. Een Pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de beslissing tot het verstrekken van het Pgb nog geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken. Deze bepaling is te zien als een verbijzondering van de bepaling in het lid 1, onder d (dat tevens op maatwerkvoorzieningen (in natura) ziet).

Artikel 6.3. Terugvordering

In artikel 2.4.1 tot en met 2.4.4 van de wet zijn regels voor het verhaal van kosten opgenomen en is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte maatwerkvoorziening of Pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen. Uit de memorie van toelichting op artikel 2.4.1 (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 157) wordt duidelijk dat daarnaast de mogelijkheid blijft bestaan om maatwerkvoorzieningen terug te vorderen; ‘omdat het niet in alle gevallen mogelijk is een al genoten maatwerkvoorziening terug te vorderen, kan het college de waarde van de genoten maatwerkvoorziening uitdrukken in een bedrag dat voor terugvordering in aanmerking komt.’

De artikelen 6.1., 6.2. en 6.3. betreffen een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een Pgb, alsmede misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Met opname van de wettekst in de artikelen 6.1., 6.2. en 6.3. van de verordening wordt beoogd een compleet beeld te geven van de regels voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een Pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Lid 2

In het tweede lid is een bepaling opgenomen waardoor het college de mogelijkheid heeft een maatwerkvoorziening of een Pgb terug te vorderen als vastgesteld is dat de kwaliteit van de geleverde zorg niet voldoet aan de kwaliteitseisen van de wet en /of de verordening. De kwaliteitseisen staan vermeld in artikel 5.1.1. van de Verordening en zijn verder uitgewerkt in artikelen 2.4.5. en 3.3 van de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning. Zo kan er bijvoorbeeld teruggevorderd worden als blijkt dat de professional niet beschikt over de juiste kwalificaties (erkend diploma), het type zorg niet aansluit bij de ondersteuningsbehoefte (niet cliëntgericht), enzovoort.

Lid 3

In het derde lid is dan ook een bepaling opgenomen die het college de bevoegdheid geeft tot terugvordering van in eigendom en in bruikleen verstrekte voorzieningen.

Artikel 6.4. Onderzoek naar besteding van Pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van de Pgb's.

Artikel 7.1. Intrekking oude verordening

In dit artikel wordt de oude verordening ingetrokken.

Artikel 7.2. Overgangsbepalingen

Lid 1

In het eerste lid is bepaald dat besluiten die berusten op bepaalde artikelen van de in te trekken verordening, voortaan berusten op de overeenkomstige artikelen van de nieuwe verordening. Dit wordt omhangen genoemd. De besluiten hangen voortaan aan de nieuwe verordening.

Lid 2

In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de nieuwe verordening.

Lid 3

In het derde lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de nieuwe verordening worden afgedaan.

Artikel 7.3. Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 7.4. Citeertitel

Dit artikel legt vast hoe de verordening moet worden aangehaald